

FAKOMÜNİST

TÜRKİYE KOMÜNİST EMEK PARTİSİ MERKEZ YAYIN ORGANI

İŞÇİ SINIFIMIZA, TÜM KOMÜNİST VE DEVRİMCİ ÖRGÜTLERE, VE DEVRİMCİ SENDİKAL ÖNDERLERE

TÜRKİYLE KOMÜNİST EMEK PARTİSİ'NİN ÇAĞRISI

Amerikan ve Avrupalı emperyalistlerin güdümlüdeki işbirlikçi tekelci kapitalistlerin teşvighaladığı 12 Eylül askerî darbesiyle iş başına gelen FAŞİST DİKTATÖRLÜK, tüm Türkiye halklarına olduğu gibi en başta işçi sınıfına, onun haklarına ve devrimci örgütlerine karşı kudurmuş bir saldırgan hareketinin temsilcisi olduğunu açıkça göstermiştir.

FAŞİST cuntta darbenin ilk gününden itibaren işçi sınıfının canı vekanı pahasına kazanılmı olunduğu ne kadar ekonomik, sosyal ve siyasal hakları varsa, hepsini gaspetmek, yok etmek için azgıncasına çalışmıştır. İşçi sınıfının siyasal örgütlenme ve faaliyetine en büyük darbeyi vurmaya, devrimci örgütlere silah zorunlu kitle örgütünü, ilenici sendikaları kapatmış; ilenici sendikal önderleri, ösü işçileri toplamış, süzyönetim zindanlarından, işkencelerden geçirmiştir.

Bu saldırgan, "anarşiyi yok etme" bahanesiyle yapılabir gösterilmesine rağmen, esas hedefi, işçi sınıfının ekonomik, sendikal ve siyasal haklarının tümüyle yok edilmesi olmuştur. "Grewler tank ve panzer zorunlu yasaklanmıştır; zoraki çalışmaya getirilmiş; toplu sözleşme silahı önümüzden alınmış, yerime cuntanın komuk yalayıcısı "Yüksel Hakkem Kuru" kararları geçirilmiştir. Ağır birerer ölümler

İŞÇİ SINIFININ FAŞİZME KARŞI NEDİR? BAŞARISIZLIĞININ SEBEBİ NEDİR?

Her şeyden önce, işçi sınıfının siyasal temsilcileri olan komünistlerin örgütsel bileşimden yetersizliği; birlikten yoksun olarak parçalanmışlığı; ve sınıf hareketiyle güçlü ve sağlam bağları yeterli düzeyde zayıf olamamasıdır. Komünist örgüt ve grupların tekvdi birliğini sağlamaması; tüm emekçilerin yitirdiği birleşim, çelişki örgütleri ve birleşik bir önderlikten yoksun oluşu, işçilerin tüm işlemlerde ve alanlarda mücadele birliğinin gerçekleştirilmesini de önüne geçerek, proletaryanın devrimci potansiyelinin toplu bir mücadeleye dönüştürmesini engellemiştir.

İkinci olarak, işçi sınıfının mücadelesini sadece

NE YAPMALIYIZ?

İşçi sınıfının mücadelesini, işveren sınıfına onun faşist diktatörlüğüne ve emperyalist parabalalarına karşı mücadelelerin bir bütünü olarak görmeliyiz. Fabrikalarda, üretim alanlarında sürdürdüğümüz mücadeleyle, kapitalistlerin siyasal iktidalarına karşı yürüteceğimiz mücadeleyi birleş-tirmeliyiz. Böyle birleşik mücadele, diğer emekçi sınıfların da desteğini almak, ortak savaş yürütme için, emekçi köylülerle, esnaf ve zanaatkarlarla, aydınlarla, gençlerle bir HALK CEPHESİ içinde birleşmeliyiz.

Sınıf mücadelemizi, burjuvazinin izin verdiği sınırlar içerisinde değil, bizim gaeleli gördüğümüz

tu tutmuş; işçi secretleri sürekli zamlarla artıran hayat panahlığı karşısında fiilen ve resmen düşürmüştür. Kıdem tazminatı, emeklilik, sosyal sigorta, ikramiye ve izin hakkı gibi hayatı konularda elde edilen bütün hakları zaptetmiştir; böylece, kapitalistlerin, işçilerin sırtından eskisinin üstüne bir kat daha milyonlarca liralık kar vuruşmalarının yolu açılmıştır.

Tekelci kapitalistlerin ve faşist diktatörlüğün bu baskı, terör ve hakları geri alma saldırısı karşısında işçi sınıfı kendini koruyabilmiş bunun için gerekli olan işçi dis bir mücadeleye girebilmiş, örgütleri ve birleşik gücünü kapitalistlerin karşısına dikilmiş ve devrimci işyerlerinde bazı eylemler, direnimler olduysa da, bunlar hep mevzi ve geçici kalmıştır. Böylece, ilk aşamada, kanlı faşist diktatörlük belli bir denetimi sağlayabilmiştir.

Bu duruma öbearak, işçi sınıfının tamamen yenildiğini savasın kaybedildiğini söyleyebilir miyiz? ... HAYIR! SAVAŞ KAYBEDİLMEYİŞTİR; TERSİNE, İŞÇİ SINIFI HENÜZ TAVİN EDİCİ SAVAŞA GİRMEYİŞTİR. .. Kayıplarımız vardır ve önemlidir. Ama, esas olarak, gırlanımız garşıkın mücadelesine henüz atılmamıştan ileri giden kayıplardır bunlar.

FAŞİZMİN "DEMOKRASİ OYUNU" DEĞİL, GERÇEK HALK DEMOKRASİSİ!..

FAŞİZMİN "KURUCU MECLİSİ" DEĞİL, HALK MECLİSİ!..

DEMOKRASİYE FAŞİST DİKTATÖRLÜK ALAŞAĞI EDİLEREK VARILACAKTIR!..

SIYASAL VE SENDİKAL ÖZGÜRLÜKLERİ GÜVENCE ALTINA ALAN DEMOKRATİK BİR ANAYASA!..

DEMOKRASİYE FAŞİST DİKTATÖRLÜK ALAŞAĞI EDİLEREK VARILACAKTIR!..

SIYASAL VE SENDİKAL ÖZGÜRLÜKLERİ GÜVENCE ALTINA ALAN DEMOKRATİK BİR ANAYASA!..

DEMOKRASİYE FAŞİST DİKTATÖRLÜK ALAŞAĞI EDİLEREK VARILACAKTIR!..

SIYASAL VE SENDİKAL ÖZGÜRLÜKLERİ GÜVENCE ALTINA ALAN DEMOKRATİK BİR ANAYASA!..

DEMOKRASİYE FAŞİST DİKTATÖRLÜK ALAŞAĞI EDİLEREK VARILACAKTIR!..

SIYASAL VE SENDİKAL ÖZGÜRLÜKLERİ GÜVENCE ALTINA ALAN DEMOKRATİK BİR ANAYASA!..

DEMOKRASİYE FAŞİST DİKTATÖRLÜK ALAŞAĞI EDİLEREK VARILACAKTIR!..

SIYASAL VE SENDİKAL ÖZGÜRLÜKLERİ GÜVENCE ALTINA ALAN DEMOKRATİK BİR ANAYASA!..

DEMOKRASİYE FAŞİST DİKTATÖRLÜK ALAŞAĞI EDİLEREK VARILACAKTIR!..

SIYASAL VE SENDİKAL ÖZGÜRLÜKLERİ GÜVENCE ALTINA ALAN DEMOKRATİK BİR ANAYASA!..

DEMOKRASİYE FAŞİST DİKTATÖRLÜK ALAŞAĞI EDİLEREK VARILACAKTIR!..

SIYASAL VE SENDİKAL ÖZGÜRLÜKLERİ GÜVENCE ALTINA ALAN DEMOKRATİK BİR ANAYASA!..

DEMOKRASİYE FAŞİST DİKTATÖRLÜK ALAŞAĞI EDİLEREK VARILACAKTIR!..

SIYASAL VE SENDİKAL ÖZGÜRLÜKLERİ GÜVENCE ALTINA ALAN DEMOKRATİK BİR ANAYASA!..

DEMOKRASİYE FAŞİST DİKTATÖRLÜK ALAŞAĞI EDİLEREK VARILACAKTIR!..

SIYASAL VE SENDİKAL ÖZGÜRLÜKLERİ GÜVENCE ALTINA ALAN DEMOKRATİK BİR ANAYASA!..

DEMOKRASİYE FAŞİST DİKTATÖRLÜK ALAŞAĞI EDİLEREK VARILACAKTIR!..

SIYASAL VE SENDİKAL ÖZGÜRLÜKLERİ GÜVENCE ALTINA ALAN DEMOKRATİK BİR ANAYASA!..

DEMOKRASİYE FAŞİST DİKTATÖRLÜK ALAŞAĞI EDİLEREK VARILACAKTIR!..

SIYASAL VE SENDİKAL ÖZGÜRLÜKLERİ GÜVENCE ALTINA ALAN DEMOKRATİK BİR ANAYASA!..

DEMOKRASİYE FAŞİST DİKTATÖRLÜK ALAŞAĞI EDİLEREK VARILACAKTIR!..

SIYASAL VE SENDİKAL ÖZGÜRLÜKLERİ GÜVENCE ALTINA ALAN DEMOKRATİK BİR ANAYASA!..

DEMOKRASİYE FAŞİST DİKTATÖRLÜK ALAŞAĞI EDİLEREK VARILACAKTIR!..

SIYASAL VE SENDİKAL ÖZGÜRLÜKLERİ GÜVENCE ALTINA ALAN DEMOKRATİK BİR ANAYASA!..

DEMOKRASİYE FAŞİST DİKTATÖRLÜK ALAŞAĞI EDİLEREK VARILACAKTIR!..

SIYASAL VE SENDİKAL ÖZGÜRLÜKLERİ GÜVENCE ALTINA ALAN DEMOKRATİK BİR ANAYASA!..

DEMOKRASİYE FAŞİST DİKTATÖRLÜK ALAŞAĞI EDİLEREK VARILACAKTIR!..

SIYASAL VE SENDİKAL ÖZGÜRLÜKLERİ GÜVENCE ALTINA ALAN DEMOKRATİK BİR ANAYASA!..

DEMOKRASİYE FAŞİST DİKTATÖRLÜK ALAŞAĞI EDİLEREK VARILACAKTIR!..

SIYASAL VE SENDİKAL ÖZGÜRLÜKLERİ GÜVENCE ALTINA ALAN DEMOKRATİK BİR ANAYASA!..

DEMOKRASİYE FAŞİST DİKTATÖRLÜK ALAŞAĞI EDİLEREK VARILACAKTIR!..

YIL: 1 SAYI: 6

TEM MUZ

1981

Yakurlu.org

TÜRKİYE KOMÜNİST EMEK PARTİSİ'NİN ÇAĞRISI (15.08.78'den devam)

örgütlü ve birleşik önderliğinin sağlanabilmesi yolunda, KOMÜNİST HAREKETİN BİRLİĞİ'ni

SINIF SENDİKACILIĞININ BİRLEŞİK ÖRGÜTLENMESİNİ YARATMALIYIZ!

Komünist hareketin birliğini gerçekleştirilmek için, partilerin, örgütlerin ve grupların ideolojik, politik ve örgütsel birliği sağlanmak için, Leninist çizgi etrafında bir araya gelmeleri kuskusuz önemi bir adım olacaktır. Partimiz, bu yolda uzerine düşen görevlerin bilincindedir.

Ancak, devrimci mücadelemizi böyle bir örgütlenmeden öncesinin dışında organize edemeyiz. Birlik, birleşik öncü gücünün ortaya çıkarılması için her şeyden önce dayanımına gereken bir madde zemin vardır. O madde zemin; sınıf bilinci, mücadeleciler işçilerin fabrikalarda ve tüm işletmelerde işveren sınıfına ve faşist diktatörün baskılarına karşı sürdürdüğü mücadele zeminiştir. Bu zeminin dışında sağlanacak siyasi ve örgütsel birliktir. Mücadeleciler işçi kitleleriyle kaynaşanacak, onlara maholmayacaktır.

Sınıf bilincini işçilerin eylem birliğiyle, komünist parti ve grupların birliği arasındaki bağlayıcı sağlayacak, birliğiyle kaynaştıracak en temel araç işçi sınıfının kapitalistlere ve faşist iktidara karşı yürütecekleri sınıf sendikacılığı hareketini birleşik örgütlenmesidir.

Bu nedenle, T.K.E.P. tüm devrimci parti ve örgütleri, öncü sosyalist işçileri, mücadeleciler sendikalarını, sınıf sendikacılığını birleşik ve birleştirici örgütlenmeye teşvik edecek olan, DEVRİMCİ SENDİKAL KONSEY'yi birlikte oluşturulmaya çağırır. Devrimci Sendikalar Konseyi, her şeyden önce bir eylem birliği örgütlenmesi olacaktır. İşveren sınıfına karşı işçi sınıfının bağlanmaz mücadelesini temsil etmelidir. Kapitalist düzenin ve faşist iktidarın yıkılmasında uğruna proletaryanın siyasi mücadelesini, şu somut ekonomik ve demokratik hedefler uğruna mücadeleye bağlanmalıdır:

1) TÜRK-İŞ'in tek sendika olarak tanınması; basta DİSK olmak üzere, kapatılan tüm ilerici sendikaların açılması; lama bir sendikalar örgütlenmesine özen gösterilmesi.

2) Sendikal faaliyetlerinden dolayı tutuklanan ilerici sendikacıların ve işçi temsilcilerinin

DEVRİMCİ SENDİKAL KONSEYİN KENDİ GAZETESİNİ BİRLİKTE ÖRGÜTLEMELİYİZ!

Sınıf sendikacılığın birleşik örgütlenmesi, sınıf bilincini öncü işçi gruplarının eseri olacaktır. Devrimci Sendikal Konsey etrafında birleşen mücadeleciler işçilerin, devrimcilerin kapitalist sınıf ve faşizme karşı mücadelesinin SESİ olacaktır. Mücadeleciler işçi kitleleri arasında her tür ve her eylem birliğini sağlayacak, hem de farklı alanlardaki eylemlerin haberlerini ve tecrübelerini aktaracaktır. Bu gazetenin yayınında, dayanım sağlanarak ilerici sınıflar olacaktır.

Bu gazete, herhangi bir siyasi örgütün gazetesi değil, işçilerin mücadele birliğinin ve örgütlenmelerinin bir gazetesidir. Bu gazetenin yayınında, devrimci siyasi parti ve grupların, ilerici sendikaların önderlerinin eylem birliğinin sağlanabilmesinde büyük önemi vardır. Ama, esas olarak, bu gazete,

BURJUVAZİN DÜYÜĞÜNÜ OKSAMAK ÇINDIR. BÖY-İCE, SAYGIDARCI İÇİN OYUNUZUN DA SİYASETİN İKİ İÇİNİ TERCİH EYLEYİNİZ.

İÇİN İKTİDARA GELDİĞİ ZAMANDA SİYASİ YÖNETİMİ ALMAMIZ ÖNEMLİ BİR ADIM OLAÇTIR. AYRICA "SAG-

DEVİRİMİN ÖNÜRÜNÜ HER SART ALTINDA KORUMALIYIZ

Bu günkü ortamdaki devrimin hareketini temsil eden, devrimin saflarında olan bir hareket devrimin saflarında olmalıdır. Bu iki yönü bir görme sähio görevleri arasındadır. Birincisi devrimin saflarında olmasıdır. İkincisi devrimin saflarında olmalarıdır. Birincisi devrimin saflarında olmasıdır. İkincisi devrimin saflarında olmalarıdır. Birincisi devrimin saflarında olmasıdır. İkincisi devrimin saflarında olmalarıdır.

Bu nedenle, T.K.E.P. tüm devrimci parti ve örgütleri, öncü sosyalist işçileri, mücadeleciler sendikalarını, sınıf sendikacılığını birleşik ve birleştirici örgütlenmeye teşvik edecek olan, DEVRİMCİ SENDİKAL KONSEY'yi birlikte oluşturulmaya çağırır. Devrimci Sendikalar Konseyi, her şeyden önce bir eylem birliği örgütlenmesi olacaktır. İşveren sınıfına karşı işçi sınıfının bağlanmaz mücadelesini temsil etmelidir. Kapitalist düzenin ve faşist iktidarın yıkılmasında uğruna proletaryanın siyasi mücadelesini, şu somut ekonomik ve demokratik hedefler uğruna mücadeleye bağlanmalıdır:

1) TÜRK-İŞ'in tek sendika olarak tanınması; basta DİSK olmak üzere, kapatılan tüm ilerici sendikaların açılması; lama bir sendikalar örgütlenmesine özen gösterilmesi.

2) Sendikal faaliyetlerinden dolayı tutuklanan ilerici sendikacıların ve işçi temsilcilerinin

bu gazete, herhangi bir siyasi örgütün gazetesi değil, işçilerin mücadele birliğinin ve örgütlenmelerinin bir gazetesidir. Bu gazetenin yayınında, devrimci siyasi parti ve grupların, ilerici sendikaların önderlerinin eylem birliğinin sağlanabilmesinde büyük önemi vardır. Ama, esas olarak, bu gazete,

devrimin saflarında olmalıdır. Bu iki yönü bir görme sähio görevleri arasındadır. Birincisi devrimin saflarında olmasıdır. İkincisi devrimin saflarında olmalarıdır. Birincisi devrimin saflarında olmasıdır. İkincisi devrimin saflarında olmalarıdır.

Bu nedenle, T.K.E.P. tüm devrimci parti ve örgütleri, öncü sosyalist işçileri, mücadeleciler sendikalarını, sınıf sendikacılığını birleşik ve birleştirici örgütlenmeye teşvik edecek olan, DEVRİMCİ SENDİKAL KONSEY'yi birlikte oluşturulmaya çağırır. Devrimci Sendikalar Konseyi, her şeyden önce bir eylem birliği örgütlenmesi olacaktır. İşveren sınıfına karşı işçi sınıfının bağlanmaz mücadelesini temsil etmelidir. Kapitalist düzenin ve faşist iktidarın yıkılmasında uğruna proletaryanın siyasi mücadelesini, şu somut ekonomik ve demokratik hedefler uğruna mücadeleye bağlanmalıdır:

1) TÜRK-İŞ'in tek sendika olarak tanınması; basta DİSK olmak üzere, kapatılan tüm ilerici sendikaların açılması; lama bir sendikalar örgütlenmesine özen gösterilmesi.

2) Sendikal faaliyetlerinden dolayı tutuklanan ilerici sendikacıların ve işçi temsilcilerinin

bu gazete, herhangi bir siyasi örgütün gazetesi değil, işçilerin mücadele birliğinin ve örgütlenmelerinin bir gazetesidir. Bu gazetenin yayınında, devrimci siyasi parti ve grupların, ilerici sendikaların önderlerinin eylem birliğinin sağlanabilmesinde büyük önemi vardır. Ama, esas olarak, bu gazete,

devrimin saflarında olmalıdır. Bu iki yönü bir görme sähio görevleri arasındadır. Birincisi devrimin saflarında olmasıdır. İkincisi devrimin saflarında olmalarıdır. Birincisi devrimin saflarında olmasıdır. İkincisi devrimin saflarında olmalarıdır.

Bu nedenle, T.K.E.P. tüm devrimci parti ve örgütleri, öncü sosyalist işçileri, mücadeleciler sendikalarını, sınıf sendikacılığını birleşik ve birleştirici örgütlenmeye teşvik edecek olan, DEVRİMCİ SENDİKAL KONSEY'yi birlikte oluşturulmaya çağırır. Devrimci Sendikalar Konseyi, her şeyden önce bir eylem birliği örgütlenmesi olacaktır. İşveren sınıfına karşı işçi sınıfının bağlanmaz mücadelesini temsil etmelidir. Kapitalist düzenin ve faşist iktidarın yıkılmasında uğruna proletaryanın siyasi mücadelesini, şu somut ekonomik ve demokratik hedefler uğruna mücadeleye bağlanmalıdır:

1) TÜRK-İŞ'in tek sendika olarak tanınması; basta DİSK olmak üzere, kapatılan tüm ilerici sendikaların açılması; lama bir sendikalar örgütlenmesine özen gösterilmesi.

2) Sendikal faaliyetlerinden dolayı tutuklanan ilerici sendikacıların ve işçi temsilcilerinin

bu gazete, herhangi bir siyasi örgütün gazetesi değil, işçilerin mücadele birliğinin ve örgütlenmelerinin bir gazetesidir. Bu gazetenin yayınında, devrimci siyasi parti ve grupların, ilerici sendikaların önderlerinin eylem birliğinin sağlanabilmesinde büyük önemi vardır. Ama, esas olarak, bu gazete,

devrimin saflarında olmalıdır. Bu iki yönü bir görme sähio görevleri arasındadır. Birincisi devrimin saflarında olmasıdır. İkincisi devrimin saflarında olmalarıdır. Birincisi devrimin saflarında olmasıdır. İkincisi devrimin saflarında olmalarıdır.

Bu nedenle, T.K.E.P. tüm devrimci parti ve örgütleri, öncü sosyalist işçileri, mücadeleciler sendikalarını, sınıf sendikacılığını birleşik ve birleştirici örgütlenmeye teşvik edecek olan, DEVRİMCİ SENDİKAL KONSEY'yi birlikte oluşturulmaya çağırır. Devrimci Sendikalar Konseyi, her şeyden önce bir eylem birliği örgütlenmesi olacaktır. İşveren sınıfına karşı işçi sınıfının bağlanmaz mücadelesini temsil etmelidir. Kapitalist düzenin ve faşist iktidarın yıkılmasında uğruna proletaryanın siyasi mücadelesini, şu somut ekonomik ve demokratik hedefler uğruna mücadeleye bağlanmalıdır:

1) TÜRK-İŞ'in tek sendika olarak tanınması; basta DİSK olmak üzere, kapatılan tüm ilerici sendikaların açılması; lama bir sendikalar örgütlenmesine özen gösterilmesi.

2) Sendikal faaliyetlerinden dolayı tutuklanan ilerici sendikacıların ve işçi temsilcilerinin

bu gazete, herhangi bir siyasi örgütün gazetesi değil, işçilerin mücadele birliğinin ve örgütlenmelerinin bir gazetesidir. Bu gazetenin yayınında, devrimci siyasi parti ve grupların, ilerici sendikaların önderlerinin eylem birliğinin sağlanabilmesinde büyük önemi vardır. Ama, esas olarak, bu gazete,

devrimin saflarında olmalıdır. Bu iki yönü bir görme sähio görevleri arasındadır. Birincisi devrimin saflarında olmasıdır. İkincisi devrimin saflarında olmalarıdır. Birincisi devrimin saflarında olmasıdır. İkincisi devrimin saflarında olmalarıdır.

Bu nedenle, T.K.E.P. tüm devrimci parti ve örgütleri, öncü sosyalist işçileri, mücadeleciler sendikalarını, sınıf sendikacılığını birleşik ve birleştirici örgütlenmeye teşvik edecek olan, DEVRİMCİ SENDİKAL KONSEY'yi birlikte oluşturulmaya çağırır. Devrimci Sendikalar Konseyi, her şeyden önce bir eylem birliği örgütlenmesi olacaktır. İşveren sınıfına karşı işçi sınıfının bağlanmaz mücadelesini temsil etmelidir. Kapitalist düzenin ve faşist iktidarın yıkılmasında uğruna proletaryanın siyasi mücadelesini, şu somut ekonomik ve demokratik hedefler uğruna mücadeleye bağlanmalıdır:

1) TÜRK-İŞ'in tek sendika olarak tanınması; basta DİSK olmak üzere, kapatılan tüm ilerici sendikaların açılması; lama bir sendikalar örgütlenmesine özen gösterilmesi.

2) Sendikal faaliyetlerinden dolayı tutuklanan ilerici sendikacıların ve işçi temsilcilerinin

bu gazete, herhangi bir siyasi örgütün gazetesi değil, işçilerin mücadele birliğinin ve örgütlenmelerinin bir gazetesidir. Bu gazetenin yayınında, devrimci siyasi parti ve grupların, ilerici sendikaların önderlerinin eylem birliğinin sağlanabilmesinde büyük önemi vardır. Ama, esas olarak, bu gazete,

İKİ YASA KANUNLARI... FESTİVALER FURYASI GIBI OYUNLARLA KİTİLELERİ SİYASAL YAŞAMIN DIŞINDA BIRAKMAYALIM.

Burjuvazinin duyularını okşamak çindir. Böylece, saygıdeğeri iç içe bulunmaz da siyasetin iki iç içe bırakılmak için iktidara geldiği zamanın siyasi yönetimi, ayrıca "Sag-

DEVİRİMİN ÖNÜRÜNÜ HER SART ALTINDA KORUMALIYIZ

Bu günkü ortamdaki devrimin hareketini temsil eden, devrimin saflarında olan bir hareket devrimin saflarında olmalıdır. Bu iki yönü bir görme sähio görevleri arasındadır. Birincisi devrimin saflarında olmasıdır. İkincisi devrimin saflarında olmalarıdır. Birincisi devrimin saflarında olmasıdır. İkincisi devrimin saflarında olmalarıdır.

Bu nedenle, T.K.E.P. tüm devrimci parti ve örgütleri, öncü sosyalist işçileri, mücadeleciler sendikalarını, sınıf sendikacılığını birleşik ve birleştirici örgütlenmeye teşvik edecek olan, DEVRİMCİ SENDİKAL KONSEY'yi birlikte oluşturulmaya çağırır. Devrimci Sendikalar Konseyi, her şeyden önce bir eylem birliği örgütlenmesi olacaktır. İşveren sınıfına karşı işçi sınıfının bağlanmaz mücadelesini temsil etmelidir. Kapitalist düzenin ve faşist iktidarın yıkılmasında uğruna proletaryanın siyasi mücadelesini, şu somut ekonomik ve demokratik hedefler uğruna mücadeleye bağlanmalıdır:

1) TÜRK-İŞ'in tek sendika olarak tanınması; basta DİSK olmak üzere, kapatılan tüm ilerici sendikaların açılması; lama bir sendikalar örgütlenmesine özen gösterilmesi.

2) Sendikal faaliyetlerinden dolayı tutuklanan ilerici sendikacıların ve işçi temsilcilerinin

bu gazete, herhangi bir siyasi örgütün gazetesi değil, işçilerin mücadele birliğinin ve örgütlenmelerinin bir gazetesidir. Bu gazetenin yayınında, devrimci siyasi parti ve grupların, ilerici sendikaların önderlerinin eylem birliğinin sağlanabilmesinde büyük önemi vardır. Ama, esas olarak, bu gazete,

devrimin saflarında olmalıdır. Bu iki yönü bir görme sähio görevleri arasındadır. Birincisi devrimin saflarında olmasıdır. İkincisi devrimin saflarında olmalarıdır. Birincisi devrimin saflarında olmasıdır. İkincisi devrimin saflarında olmalarıdır.

Bu nedenle, T.K.E.P. tüm devrimci parti ve örgütleri, öncü sosyalist işçileri, mücadeleciler sendikalarını, sınıf sendikacılığını birleşik ve birleştirici örgütlenmeye teşvik edecek olan, DEVRİMCİ SENDİKAL KONSEY'yi birlikte oluşturulmaya çağırır. Devrimci Sendikalar Konseyi, her şeyden önce bir eylem birliği örgütlenmesi olacaktır. İşveren sınıfına karşı işçi sınıfının bağlanmaz mücadelesini temsil etmelidir. Kapitalist düzenin ve faşist iktidarın yıkılmasında uğruna proletaryanın siyasi mücadelesini, şu somut ekonomik ve demokratik hedefler uğruna mücadeleye bağlanmalıdır:

1) TÜRK-İŞ'in tek sendika olarak tanınması; basta DİSK olmak üzere, kapatılan tüm ilerici sendikaların açılması; lama bir sendikalar örgütlenmesine özen gösterilmesi.

2) Sendikal faaliyetlerinden dolayı tutuklanan ilerici sendikacıların ve işçi temsilcilerinin

bu gazete, herhangi bir siyasi örgütün gazetesi değil, işçilerin mücadele birliğinin ve örgütlenmelerinin bir gazetesidir. Bu gazetenin yayınında, devrimci siyasi parti ve grupların, ilerici sendikaların önderlerinin eylem birliğinin sağlanabilmesinde büyük önemi vardır. Ama, esas olarak, bu gazete,

devrimin saflarında olmalıdır. Bu iki yönü bir görme sähio görevleri arasındadır. Birincisi devrimin saflarında olmasıdır. İkincisi devrimin saflarında olmalarıdır. Birincisi devrimin saflarında olmasıdır. İkincisi devrimin saflarında olmalarıdır.

Bu nedenle, T.K.E.P. tüm devrimci parti ve örgütleri, öncü sosyalist işçileri, mücadeleciler sendikalarını, sınıf sendikacılığını birleşik ve birleştirici örgütlenmeye teşvik edecek olan, DEVRİMCİ SENDİKAL KONSEY'yi birlikte oluşturulmaya çağırır. Devrimci Sendikalar Konseyi, her şeyden önce bir eylem birliği örgütlenmesi olacaktır. İşveren sınıfına karşı işçi sınıfının bağlanmaz mücadelesini temsil etmelidir. Kapitalist düzenin ve faşist iktidarın yıkılmasında uğruna proletaryanın siyasi mücadelesini, şu somut ekonomik ve demokratik hedefler uğruna mücadeleye bağlanmalıdır:

1) TÜRK-İŞ'in tek sendika olarak tanınması; basta DİSK olmak üzere, kapatılan tüm ilerici sendikaların açılması; lama bir sendikalar örgütlenmesine özen gösterilmesi.

2) Sendikal faaliyetlerinden dolayı tutuklanan ilerici sendikacıların ve işçi temsilcilerinin

bu gazete, herhangi bir siyasi örgütün gazetesi değil, işçilerin mücadele birliğinin ve örgütlenmelerinin bir gazetesidir. Bu gazetenin yayınında, devrimci siyasi parti ve grupların, ilerici sendikaların önderlerinin eylem birliğinin sağlanabilmesinde büyük önemi vardır. Ama, esas olarak, bu gazete,

devrimin saflarında olmalıdır. Bu iki yönü bir görme sähio görevleri arasındadır. Birincisi devrimin saflarında olmasıdır. İkincisi devrimin saflarında olmalarıdır. Birincisi devrimin saflarında olmasıdır. İkincisi devrimin saflarında olmalarıdır.

Bu nedenle, T.K.E.P. tüm devrimci parti ve örgütleri, öncü sosyalist işçileri, mücadeleciler sendikalarını, sınıf sendikacılığını birleşik ve birleştirici örgütlenmeye teşvik edecek olan, DEVRİMCİ SENDİKAL KONSEY'yi birlikte oluşturulmaya çağırır. Devrimci Sendikalar Konseyi, her şeyden önce bir eylem birliği örgütlenmesi olacaktır. İşveren sınıfına karşı işçi sınıfının bağlanmaz mücadelesini temsil etmelidir. Kapitalist düzenin ve faşist iktidarın yıkılmasında uğruna proletaryanın siyasi mücadelesini, şu somut ekonomik ve demokratik hedefler uğruna mücadeleye bağlanmalıdır:

1) TÜRK-İŞ'in tek sendika olarak tanınması; basta DİSK olmak üzere, kapatılan tüm ilerici sendikaların açılması; lama bir sendikalar örgütlenmesine özen gösterilmesi.

2) Sendikal faaliyetlerinden dolayı tutuklanan ilerici sendikacıların ve işçi temsilcilerinin

bu gazete, herhangi bir siyasi örgütün gazetesi değil, işçilerin mücadele birliğinin ve örgütlenmelerinin bir gazetesidir. Bu gazetenin yayınında, devrimci siyasi parti ve grupların, ilerici sendikaların önderlerinin eylem birliğinin sağlanabilmesinde büyük önemi vardır. Ama, esas olarak, bu gazete,

devrimin saflarında olmalıdır. Bu iki yönü bir görme sähio görevleri arasındadır. Birincisi devrimin saflarında olmasıdır. İkincisi devrimin saflarında olmalarıdır. Birincisi devrimin saflarında olmasıdır. İkincisi devrimin saflarında olmalarıdır.

Bu nedenle, T.K.E.P. tüm devrimci parti ve örgütleri, öncü sosyalist işçileri, mücadeleciler sendikalarını, sınıf sendikacılığını birleşik ve birleştirici örgütlenmeye teşvik edecek olan, DEVRİMCİ SENDİKAL KONSEY'yi birlikte oluşturulmaya çağırır. Devrimci Sendikalar Konseyi, her şeyden önce bir eylem birliği örgütlenmesi olacaktır. İşveren sınıfına karşı işçi sınıfının bağlanmaz mücadelesini temsil etmelidir. Kapitalist düzenin ve faşist iktidarın yıkılmasında uğruna proletaryanın siyasi mücadelesini, şu somut ekonomik ve demokratik hedefler uğruna mücadeleye bağlanmalıdır:

1) TÜRK-İŞ'in tek sendika olarak tanınması; basta DİSK olmak üzere, kapatılan tüm ilerici sendikaların açılması; lama bir sendikalar örgütlenmesine özen gösterilmesi.

ÇUNTANIN "ANTI-EMPERYALİZM"İ

TÜRK SOVİYETİZMİ VE ERMENİ SORUNU

Harakatinin ilkeleri Arab ülkelerini, Türkiye devrimci hareketiyle güdlediği dayandırmadan çıkararak, "İslam Plemi" ile sıkı bağlar kurma girişiminde bulunmuş ve bunları kullanarak MSP tabanını kendi tarafına çekmek...

Öte yandan, evren cuntası, tekelci birliklerini miyatları vurarak azgın sömürü turyasını altında kitlelerin çökmesi ekonomik sıkıntılarını dışarıya avuç acılamak için katlanan bir "ulusal görev" gibi yaptırmaya çalışıyor. Böylece aslında IMF'yi yutturmuş oluyor. Bu görüşün vermesi istiyor.

"Anti-emperyalist" bir görünüm vermek istiyor. Çuntanın başı evren, "kendini yağmızla kavrulmuş" gibi yapıyor. "kasarlar ulusla bir görüyor" diyor. Fakat faşist diktatörün bu "anti-emperyalizm" gösterileri avuç kılıyor; orta yerde apaçık duran emperyalizm usaklığı, ve tekelci birliklerin beklenti-köpeklikleri, kitlelerin gözünden saklanamıyor.

Çuntanın, Ermeni sorununu da, ulkenin dış tehditleri karşısında olduğunu göstermek, Türk sosyalizminin kubarlamak ve küçük-burjuvazinin ulusal sorununu okşamak için alabildiğine kullanılması.

Bu nedenle, Türk sosyalizminin karşı mücadelesine gerek Osmanlı İmparatorluğunun son döneminde İttihat-Terakki hareketi, gerekse burjuva devletin kurumsallaşmasıyla birlikte Kemalistlerin taraf

Devrimin saflarında olmalıdır. Bu iki yönü bir görme sähio görevleri arasındadır. Birincisi devrimin saflarında olmasıdır. İkincisi devrimin saflarında olmalarıdır. Birincisi devrimin saflarında olmasıdır. İkincisi devrimin saflarında olmalarıdır.

Bu nedenle, T.K.E.P. tüm devrimci parti ve örgütleri, öncü sosyalist işçileri, mücadeleciler sendikalarını, sınıf sendikacılığını birleşik ve birleştirici örgütlenmeye teşvik edecek olan, DEVRİMCİ SENDİKAL KONSEY'yi birlikte oluşturulmaya çağırır. Devrimci Sendikalar Konseyi, her şeyden önce bir eylem birliği örgütlenmesi olacaktır. İşveren sınıfına karşı işçi sınıfının bağlanmaz mücadelesini temsil etmelidir. Kapitalist düzenin ve faşist iktidarın yıkılmasında uğruna proletaryanın siyasi mücadelesini, şu somut ekonomik ve demokratik hedefler uğruna mücadeleye bağlanmalıdır:

1) TÜRK-İŞ'in tek sendika olarak tanınması; basta DİSK olmak üzere, kapatılan tüm ilerici sendikaların açılması; lama bir sendikalar örgütlenmesine özen gösterilmesi.

2) Sendikal faaliyetlerinden dolayı tutuklanan ilerici sendikacıların ve işçi temsilcilerinin

bu gazete, herhangi bir siyasi örgütün gazetesi değil, işçilerin mücadele birliğinin ve örgütlenmelerinin bir gazetesidir. Bu gazetenin yayınında, devrimci siyasi parti ve grupların, ilerici sendikaların önderlerinin eylem birliğinin sağlanabilmesinde büyük önemi vardır. Ama, esas olarak, bu gazete,

devrimin saflarında olmalıdır. Bu iki yönü bir görme sähio görevleri arasındadır. Birincisi devrimin saflarında olmasıdır. İkincisi devrimin saflarında olmalarıdır. Birincisi devrimin saflarında olmasıdır. İkincisi devrimin saflarında olmalarıdır.

Bu nedenle, T.K.E.P. tüm devrimci parti ve örgütleri, öncü sosyalist işçileri, mücadeleciler sendikalarını, sınıf sendikacılığını birleşik ve birleştirici örgütlenmeye teşvik edecek olan, DEVRİMCİ SENDİKAL KONSEY'yi birlikte oluşturulmaya çağırır. Devrimci Sendikalar Konseyi, her şeyden önce bir eylem birliği örgütlenmesi olacaktır. İşveren sınıfına karşı işçi sınıfının bağlanmaz mücadelesini temsil etmelidir. Kapitalist düzenin ve faşist iktidarın yıkılmasında uğruna proletaryanın siyasi mücadelesini, şu somut ekonomik ve demokratik hedefler uğruna mücadeleye bağlanmalıdır:

1) TÜRK-İŞ'in tek sendika olarak tanınması; basta DİSK olmak üzere, kapatılan tüm ilerici sendikaların açılması; lama bir sendikalar örgütlenmesine özen gösterilmesi.

Beyazlar Ermeni sığınmacıların sosyal hayatını düzenleyecekleri sosyal hizmetler için bir komisyon oluşturuldu. Ermeni sığınmacıların sosyal hayatını düzenleyecekleri sosyal hizmetler için bir komisyon oluşturuldu. Ermeni sığınmacıların sosyal hayatını düzenleyecekleri sosyal hizmetler için bir komisyon oluşturuldu.

Hakza, Türkiye'de tüm devrimler, fasist cuntanın Ermenilere karşı faşist-sosyal devrimleri kaldırma çabalarına karşı gerçekleşti. Ermeni ulusunun demokratik haklarını en başta toplaralından aldığımız Ermeni emekçilerin Türkiye'de demokrasi ve yerleşme konusundaki temel demokratik haklarını savunmak görevini yerine getirmelidir.

Ermeni ulusunun haklarını ve başta, Türkiye'de bir Ermenistan devleti kurulmasını haklarını savunuyoruz. Ermeni ulusunun haklarını savunuyoruz. Ermeni ulusunun haklarını savunuyoruz. Ermeni ulusunun haklarını savunuyoruz.

Anlık, savundukları politik hedef ve bu amaçla giriştiği eylemler hakkında kısa bir değerlendirme yapabiliriz. Birincisi, politik bakımdan, Türkiye Kuvvetleri toprakları üzerinde bir Ermenistan devleti kurma fikri, burjuva milliyetçi bir ütopyadır. Bugünkü gerçek durumla bağdaşmaz. Ermeni halkının, Türkiye Kuvvetlerinde ayrı bir ulusal devlet kurulması için gerekli etnik temeli, tarihi süreç içinde, Türk sovyet burjuvazi tarafından zora getirilmiştir. Ermeniler, dünyanın pek çok yerinde, göç ettikleri ülkelerin toplumsal bağdaşma içinde erimesi, kaynaması, o ülkelerin ekonomik, sosyal sistemlerinin bir parçası haline gelmişlerdir.

Bu noktadan sonra, Ermenilerin tekrar Kürdistan'a dönerek bir Ermeni devleti kurmaları uğruna mücadele politikası, gerçeğe bir milliyetçi ütopyadır. Bu noktaya tarihi bir vahşetin, zulmün ve hakazlığın sonucunda girmemelidir.

FASİST DİKTA TECRİF OLMAKTAN KURTULAMAZ

Bütün bu manevralar cuntanın herde ve dışarda tecrifini sürdürmeye yönelmiş. Cunta, büyük bir ihtimalla kendi planı olan, Ali Ağca gibi meşhurları yasadışı girişilen Papa buluşmaları sırasında konumunu güçlendirmeye, kendisinin ne türden "tecrifler"le uğraştığına göstermeye ve siyasal sığınmacı haklarını kristalleştirmeye çalıştı. Bu çalışmalarını korumaya çalıştı. Fakat bu, cuntanın uluslararası planda tecrifi sürdürmeye ve durduramıyacağıdır. Cunta, gerek Avrupa, gerek Orta-Doğu kamuoyunda gün geçtikçe daha fazla teşhir oluyor.

On ayık bir dönem ardından, yurt içinde meydana gelen değişiklikler ise genel çizgileriyle şunlardır:

-Ekonomik ve siyasal bunalemeden yılan, istikrar arayan ve bu nedenle de cuntaya karşı dos beklenmiyor içine girilen küçük-buysuzlar, kendilerini ekonomik cömertlikten, kendi her dünyasını ve

değiştirmiyor. Proletarya ve emek devrimcileri, ancak somut gerçeklere, ekonomik, toplumsal ve siyasal temelleri bulmanın, tarihsel ihtiyaçlara uygun düşen ulusal hareketleri destekleyebilir.

Soruna bu Marksist açıdan bakıldığı zaman, bugünkü toplumsal ve siyasal duruma uygun düşen ve desteklenmesi gereken, bir Ermeni devleti kurulmasını ilköprens değildir. Göç etmek zorunda kaldıkları ülkelerdeki ekonomik ve siyasal sistem içinde erimiyor, parçalanıyor aile bağları nedeniyle Türkiye'yle ilişkisi devam eden ve Türkiye'ye dönmek isteyen Ermenilerin bu demokratik haklarını savunmak her komünistin görevidir.

Diğer taraftan, Ermeni Kurtuluş Ordusu adıyla, çeşitli ülkelerde Türk burjuva devletinin siyasal ve diplomatik temsilcilerine karşı girişilen saldırı ve eylemleri de, amek ve hedefin sağlanıncaya kadar emekçi halkın ilka edilememesi nedeniyle, sadece ve sadece burjuvazinin ve faşist cuntanın işine yararmaktadır.

Biz teröre karşı değiliz. Ama, nedanın ve hedefleri açıkça belirlemiş ve emekli kitlelere kavratmış, haklılığı onlar nezdinde sağlanmış devrimci terörden yanayız. Türkiye emekli kitleleri de bu türün haklı ve doğru devrimci siddet eylemlerine yabancılık değildir ve benimser. Nitekim, bugün DENİZ GEZMİS'ler, MAHİR CAYAN'lar halk yığınlarının kabine taht kurmuşsa, sebebi budur. Ama, Ermeni Kurtuluş Ordusu adına girişilen siddet eylemlerinin bu durumda olmalıdır. Bu nedenle, hem faşist cuntanın, "biri düştürün" demagogisi haklı çökme çabalarının, hem de Türk sovyetizmi etrafında geniş bir kitle temeli ve hareketi yaratma hedeflerinin azgınlaşmasına yol açmamaktadır.

Ancak, bütün bunlara rağmen, cunta bu yönde istediği mezarlığı katedememiştir. Elindeki bütün propaganda araçlarına rağmen, Ermeni sorununu kullanarak, sovyet hareketi kitleleştirme çabalarında olduğu kadar, sovyetizlik, fasist diktanın gücünün ve kitleler üzerindeki etkinliğinin giderek düştüğü gerçeğine iyi bir kanittir.

KÜÇÜK MÜLKİYET DİZENLİ ALT ÜST OLAN ZORBAÇI YATMALARIN İÇİNDE BUDUR. Beklentiler, hayal kırıklığına ve tepkiye dönüşüyor. Burjuvazinin kaçış yolu yoktur. Herkesin dikkatini az çok sarımsaklıtır. Küçük-burjuva yığınlar, özellikle şehitli orta tabakalar, kendilerini yeniden umutsuzca karmaya çalışıyorlar bu gerçekle yüzleşme buluyorlar.

Cuntanın "arazi ve terör" demagogisi artık bayat, inandırıcı olmaktan uzak ve birikmesi bir edebiyata dönüşüyor. On plana çıkar, cuntanın terörü, hayasızlığı ve zulmü oluyor. Cuntacılar ve onların sakıncası burjuva basını, durmadan 12 Eylül öncesi hatıralararak, küçük-burjuvazinin yitmişliğini ve panğini diri tutmaya çalışıyor. Ama bu artık sökmeye başlıyor. Kitleler son tahlilde, yöhlerlik elbette içinde bulunduğuları zamana göre tayin ediyorlar. Evcant bile, bu gerçeği görüyor ve Arazis deşişinde, "kitlelerin terörün şokunu" atılmalarının bahsediyor.

güçlü adam vardır. Makroris çekiciliğine ve toplaralılığına sahip insan müddetleri 2-3 çok az. Örgütsel faaliyet, kadrolara ve işlevlere kendilerini yeteneklerini ve kişisel değerlendirmeye diğerleriyle yarışarak dar görüşlülük çok yaygın. Bu nedenle pek çok yerden önemiyor. Açıca çıkarmıyor ve insanlarda saklı kalan devrimlerin körmesine neden oluyoruz.

Bu yetenek ve alışkanlıklar Kazanımından orantılı çalışmaya, gerçekten kolektifite sağlandığı anlamına gelmez. Organlarda vakitimizin yarısını kadrolar arası çekişme ve kişisel sorunları aldıkları sonra hangi takım çalışmasından tek yoktur. İttihat ve kader birliğinden bahsedebiliriz.

E-RUS DEVRİMİ ATILIMIYLA AMERİKAN PRATİĞİ ANLAVSINI BİRLEŞTİRME: Rus devrimci atılımı ve Amerikan pratiği kavramları Stalin'e atılır. İlk önce bu kavramların ne anlamı geldiğine bakalım: "Rus devrimci atılımı, eylemsizliğe, yerleşmiş verimsiz anlayışlara, zihin durumuna karşı panzehirdir. Rus devrimci atılımı, böyle canlanıncı bir güçtür. Ki, zihni açar, terörü doğru iter, eskiyi parçalar, perspektif açar." "Amerikan pratiği, anlayış, terörüne "devrimci" manovrazime ve işgüzarlığa karşı panzehirdir. Amerikan pratiği, anlayış, emelleri tanımayan, her cins ve her türü engel vermeli çalışmaya devlen, önemsiz de olsa başladığı işi muhakkak bitiren ve ciddi bir kurulus çalışmasında mutlaka edinilmesi zorunlu olan yitmez bir güçtür." ("Leninizm'in Sorunları", s. 99-100)

perspektifleri uzun vadede yönlendirecek hedefleri belirler. ciddi amaçlardan yoksun bir pratik çalışmaya enerjinin istisnae parçanmasına, çirkinliğe ve pragmatizme yol açar. Örgütsel çalışmaya potansiyel hakim olur.

Ama sahip olunan "deolojik, politik ve taktik hedefler" kendilerine ulaşılması için gün be gün yerine getirilmeli, gereken zincirene pratik yoldan kumüllüklerden yoksun biraktırtırsa havada kalırlar. Sonuçta, gerçek hayatta işlevsiz kelimeler bir farazınan alır yener. Bu nedenle örgütsel çalışmada Stalin'in adını ettiği bu iki niteliğin birleştirilmesi dayanmalıdır.

Örgütsel çalışmada bölgemiz bu yönünü kazanılmış bir yetenek haline getirmek için yapabilecek şeyler bellidir: 1-İdareli-masalatçılık zihniyetinden kurtulmak, alışılmış sınırlarda kalmayı bir kenara bırakmak. Siyasal cüret isteyen ciddi hedefleri cesaretle belirlemek. 2-Bünyen ve uzun vadeli çalışmaya programlarıyla birleşim. İstisnae tayin edilmiş hedeflere ulaşılmasını sağlayacak pratik faaliyetler zincirine bağlanmak. 3-Siki bir demetim ve taktikçilikle örgütsel çalışmaya her türlü takayitlikten uzak bir ciddiyet kazandırmak.

Son İktis bizde özellikle eksiklikte, Yürütüğe çalışmaya kısa ve uzun vadeli çalışma programlarına bağlanıp ve bunun üzerinde siki bir taktikçilik kurularak pek az parti örgütümüz vardır. Çalışma programlarından yoksunluk kaçınılmaz olarak tasallattır. İş planı gereğince değil de, koşulları dayattığına, iş yapmaya ve genel kalmaya yol açmaktadır. Bundan kurtulmak için her alanda planlılık şarttır. Elbette önce tasarrufları çalışmaya planları, uygulamada pek çok yönden de-

güçlüğüne uğruşacaktır. Ama çalışma planlarında yoksunluk, istisnae çalışmak ve ikililiği asınamak demektir.

F-DOĞRU BİR ÖRGÜSEL BÜYÜME ÇİZGİSİ VE YONETİM POLİTİKASI ZEMER: Bölgemiz tıpkı bir partide örgütlenme seması sırasında olduğu gibi, böyle bir örgütlenmede şekillenebilir ve burjuvazinin her türlü karşısında kurtulmada burjuvazinin her türlü karşısında başarılı olacaktır. Göstermelik organlara parti görevleri ortada ve belirsin diye bırakılmaz. Sorunlu görevleri seçilen değil fiilen olur. Örgütsel gelişme, büyüme ve bunun üzerine olumlu bir devrimci programı benzetebiliriz. İlk önce programı yoktur. Programı olur. Başlangıçta bizzi merkez komitesi yada her hangi bir yönetim organıdır.

hücre gibi çalışmak zorundadır. Yüceltme, dans k aşama sorunlarla uğraşma, yönetim görevlerinin ve koordinasyonun ön plana çıkması tabanın genişlemesine, daha önce üstlenilen görevlerin git-tiçe artan bir biçimde yeni unsurların veya örgütlerin ilinen istisnae duruma getirmelerine bağlıdır. Böylece örgüt çalışmasını kaçınılmazlıkten genişler. Faaliyet alanları çeşitlenir. Kıssasılık önce tohum olarak hürre vardır. Sonra hücrelerin çoğaltması ve piramidin oluşması başlar. Bu öyle bir piramittir ki piramidin yüksekliği ile tabanın uzunluğu arasında her zaman bir doğru oranlığı vardır.

2. Enternasyonal partilerin, bir savaş aygıtından çok bu partilerin ayarla benzeyen işçi partilerinin örgütlenme tarzı bunun tam terdidi. Onlarda ilk önce piramidin tepesi vardır. Sonra da kadrolar vardır. Terörle olacak saptanmış sorunlu tabanın devrimci örgütleri ve sübterleri ve kurullar aramı.

Boşevik yöntemden her sapma kaçınılmaz olarak burjuvazinin, sekülerliğe, organ ve kurulu bölüğüne ama dünya taktiklerine göre ve sorunlu oldukları ortada kalmasına ve örgütsel büyüme konusuna GERÇEK VE HİLLI verimiyaya dayanmayan bir kend: kendin: aldaimaya yol açar. Hepsiinden önemlisi örgütsel çalışmanın bu-tününe hükmetmeye muktedir parti yöneticileri bir türlü doğmaz. İy: tirnatomcular, kendi kendin: aldaima iyi don: Kısorlar: doğar ama alt: organlarının yerel örgütlenmelerine ve pratik ihtiyaçlarına yabancı olmaları, yönetim sanatının inceliklerini kavraması güçlüğü, siyasi onderler ortaya çıkmaz. Çünkü yöneticiler, bulundukları noktaya ait organların yerel koşulları ve faaliyetleri düşünemeyenler, onları asip edecek, gelişimsizlerdir.

Diğer yandan, daha aşağıdaki oranlar kendilerine kağıt üzerinde verilen sorunlu oldukları bir türü üstlenmezler. Görevlerini tam anlamıyla bilince çıkarmazlar. Çinku görev ve sorumlulukları onlara kağıt üzerinde bir tasarrufları gereği olarak yüklenmişler. Sındırile sındırile, özenle kendilerine mal edimeleridir.

teminin bir mektubunda dile getirdiği şu anlayışta bölgemiz tıpkı bir parti için geneldir: "Şunu aklından çıkarmayı" profesyonel bir devrimci her bölgede bir devrimci tutmalıdır kurur, daha alarından yoksun: istisnae ellenebilir ve mülük olarak değil, iş yaparak onları yetiştirir. Sonra başka bir yere gider, bu: İkinci: sonra yeriine geçen genc-

(Devamı: s.27'de)

bu korumaları ve kitlelerin partinin düşeyine çıkar- mak için ısrarı bir çaba sürdükleri. Su nok- ta her zaman göz önünde bulundurulmalıdır. Bol- şevik tipe bir parti hem kitleleri en etkili bağ- laşık hale getirebilir, hem de kendisini kitlelerin geri bölümünden tecrit etmek, soyutlamak, onların düzeyine düşmemek zorundadır. Bu bir celsi- yi kazandırmaz. Rosa Luxemburg'un söylediği gibi: "Kitlelerin çoğunluğu onların düzeyine düş- melerle değil, onların partinin devrimci taktiklerini benimsemeye mecbur edilecek kazanılmaktadır."

Bu soruyu yerine getirecek bir parti mutlaka işçi sınıfının ve diğer emekçi kesimlerinin en akıllı unsurlarını bağlarında toplamalı, yetenekli kadrola- ra sahip olmalı, yeteneklerinin sürekli olarak yük- seltmeli, ve devam ettirmeli, sınıfın ortaklaşa düze- line kıyasla o bir elit olmalıdır. Ama işçi sınıfıyla emekçi kitlelerle organik bağlarını kesmiş bir elit değil, onların içinde yaşayan, onların en güçlü bağlara sahip bir elit.

O halde: 1) Kadrolar Marksizm-Leninizm ru- huyla donatılmalı, yerüstüne ve girimsizliğe alıştırılmalı ve yeteneklerinin ogurcu açığı cıka- cığı bir biçimde geliştirilmelidir. 2) Kadro- lar yaygın ilişkiler kurmaya ve her biri kendi Ca- pında bir örgüt nüvesi gibi davranmaya alıştırmel- dirlar. 3) Kadrolar parti çalışmalarında günlük ola- rak katılmalı, özel yükümlülükleri buna uyarlamalı- dırlar. 4) Aşırı olarak sahip olduğları ilişkileri dev- rime bir içtenlik kazandırmak. Bazıları partiye kazanılmak, bazıları parti devrimi haline getirmek için gün be gün çaba sarf etmeyi; propaganda- a katılmayı ve yaygın dağıtımı gibi günlük ve düzenli iş- tasyon ve yaygın dağıtımını kabul etmekle üz- mez aradığı yakınlığının unutulmuş bir parçası bi- rine dönmeye başlamışlardır. Bu kişisel yeteneksizliği ve yabancılaşmışlığı, PROGRAMIN İÇTEN- LİKLE GELİŞTİRİLMESİ İÇİN BİRİNCİ KOSUL BÜTÜN ÜYELERİN PARTİNİN DAIMİ GÜN- LÜK İŞLERİNE KATILMIDIR" (s.98, s.10-11)

Burada bir noktaya işaret etmemiz ger- mektedir: Cesaretli nedense bazı yoldaşlar göçü ola- rak organize katılıklarından "organizasyon yok" ge- rekçisiyle faaliyet sürdürmemeyi haklı bir şeymiş gibi savunmaktadırlar. Bu kişisel yeteneksizliği yada tembelliği gizleme çabasının başka bir şey değilidir. Tek başına insiyatifi olarak faaliyet sürdürmeyen bir kişi bir organla katılıp oraya gelecek bir katkıda bulunamaz. Kişisel yetenek, beceri ve cabalarını organize edilecek kolektif güc- le buluşturamaz. Organlar kişisel yetenekleri, ça- baları, insiyatifleri ve enerjileri kolektif bir yete- nek haline sentezleştirir. Yani ilk önce birin- ciler gelirler, ilk önce hangi keser altında olu- ruşta olsun ayırtım partisne karşı "diğerlilikleri" var- dır. "Enerji bir örgüteli çalışmaya bütün parti üye- lerinin günlük parti faaliyetlerine katılımı, yete- nesmiş bir ilişkililik haline getirmeleri, ile mün- kündür" (s.98, s. 15)

O halde partiye yeni üyeleri kazandırmak bütün

bunlar göz önünde bulundurulmalıdır. Daha doğ- rusu pasif biçimde göz önünde bulundurulmakla yetinilmemel, parti çevresi yeni üyeler veya aday üyeler için bir hazırlık okulu olarak değerlendiril- melidir. Aktörün ki her şey parti çevresinde ka- zandırılacak değildir. Parti hayatınımda öğrenciler- yendir. Yeni üyeleri birçok şeyi parti yaşamının içinde verime cesaretine her zaman sahip olmalı- yız. Ancak partiye karşı sorumluluk ve sıradan parti görevlerini yerine getirmeyi bilmişlik olmalı olarak kazanmaya partiye kabulde aşırı olcu ola- rak göz önünde bulundurulmalıdır.

YERLEŞTİRİLMESİ: Takım çalışması deyince akla ilk gelenişi gereken şeyler: organizasyoncu- luk, mekanizmacılık ya da genel olarak kolektif örgütlenme yeteneğidir. El altındaki güçlerin ve ilişkilerinin en verimli ve uyumlu biçimde, tayin e- dimiş hedefler üzerinde yoğunlaştırılmasını sağ- layacak biçimde serferbar edilebilir. En yararlı ilişkilerin dahi kapsamlı bir faaliyeti örgütlemek amacıyla değerlendirilmesi, eldeki bütün maddi- insan gücüne uyumlu bir çalışmanın belirli bölü- melerinin yüklenmesi. İşte kolektif örgütlenme için mekânizmacılık ya da genel olarak kolektif örgütlenme yeteneğidir. Parti hayatında bu ilişkililik kazanılma- dan, kişisel yetenek istinâdu devrim hareketinin ve parti çalışmasının genel kapsamı içinde okya- nusta damla gibi kalmaya mahkumdur. Kolektif örgütlenme yeteneği kişisel yeteneği şart koşar. Ancak onun bir tekliği. Çalışmasının uyumlu bir parçası haline gelmesi kaydıyla. Aksi halde en enerjisi dolusu ve "super" insanlar dahi işlerin ü- tesinden gitmek için çırpınmaktan öte bir şey ya- pamazlar.

Benzetme yapacak olursak boks tamamlıya kişisel yeteneğe dayanarak bir sporcu. Futbolcu da kişisel yeteneğe dayanarak düşünülmez. Ama o bir takım çalışmasıdır. Takımın ortaya koyduğu ise tek tek yeteneklerinden ve onların takımındaki görev- lerinden çok farklı bir şeydir. Bir sentezdir. Parti çalışması her şeyden önce takım çalışmasıdır. Bunun kavramları kişi ya bireyseldir ya da takım çalışması sağlanırsa, henüz yeterlidir.

Boksörler her kademe de takım çalışması sağlayan çok çok örgütlü yatırımlarındadır. Bun- lardan Sverdlov takım çalışmasının simgesidir. İş- te ölümlü savaşında Lenin'in paha biçilmez bir de- ğer verdiği yeteneği üzerine söyledikleri: "İhtaki olarak bu kadar gurur duyduğumuz ne yapmış- sa, hepisi bu adamın görülmemiş örgütlüğü ye- tenegine borçluyuz. Örgütli proletar kitlelere ya- şayan ve proleterya devriminin gereksinimlerini karşılayan etkin, uygun ve gerçekten örgütli ta- kim çalışması ona borçluyuz. Bu örgütlü takım çalışması olmayacağı bir tek başarı sağlayamazdır. O sayısız güçlüklerin bir tekinin bile üstesinden ge- lemezdi. Çoktan geçmiş olduğumuz ve sime- den geçmek zorunda olduğumuz o can sıkıcı sınavların bir tekini bile basarmamız" (Krupskaya, Lenin'den Anılar. 3. Kitap s.146)

Bu de ise, az sayıda ve yetenekleri henüz bir- tutmamış takım çalışması adamı, çok sayıda

Cunta, örgütlü devrimci güçleri dağıtma, köklerine ve onlara ağır darbeler indirme konu- sında epey mesafe almıştır. Ancak durum ne ol- sursa olsun bu türünün içinde, mutlak savaş her şart altında layıkıyla sürdürmeye yetenekli- daha güçlü ve çelik gibi bir komünist hareket ge- rekir. 12 Eylül'de birlikte gelen yeni mücadele dönemi, devrimci hareketin mücadelede do- ruları, kararsız ve istikrarlı unsurları ortaya çıka- rak belli oldu. Öyle de oluyor. Ama, yeni mücadele dö- neminde, onun gerçeklerine girmek mümkün de- ğildir. Bu güçlerin de daha güçlü bir mücadele, geli- şirme gücü olarak mümkün hale geliyor.

Faşist diktatörlük "tarafsızlık" maskesi al- tındaki gozli dönüm anti-komünizm ve anti- demokratik kitlelerin daha geniş bir bölümüne gürülüyor. Tırkes ve MHP, cuntanın elinde "ta- rafsızlığını" kanıtlamak için kullandığı en büyük hiledir. Fakat asıl hedefleri ve bütünün açığı cıkmasını karşısında etkisini yitiriyor. Hem de bu cuntanın iç çekişmelerini derinleştirerek...

Ordu kitlelerini gözünde, 27 Mayıs'tan kalan, oportünizmin "asker-sivil aydın" zümrelerinin destajiyeye yerleşme ve ilk olarak 12 Mart'ta sarı- ların saygınlığı sınıd kesen olarak yitiriyor. Ordu- tekelci sermayeye iciceliği ve bütünün emekli üyeler somut olarak geliyorlar. Polis karşı du- yulan kin ve tepkinin bir benzeri simeidiye ord-u- ya karşı ortaya çıkıyor.

"DEMOKRASIYE DÖNÜŞ" OYUNU

Faşist diktatörlük, bu şartlar altında icerde ve di- şarda durumunu güçlendirmek, tepkileri yunu- şatmak ve yeniden yasal hayaller yaymak amaci- le "DEMOKRASIYE DÖNÜŞ" oyununu bas- latmış bulunmaktadır. Bu oyunun en anlaşılabilir- diğini, "Komünist" in 2. Sayısında açıkladığımız için üzerinde geniş biçimde durmayıcağız.

Ama oynanan oyunun kısa özetini şudur: İlk önce faşist cuntanın tayin edileceği alında top- lanan ve yine son sözü evren faşistinin söyleyece- ği, "Kararlı Meclis" adı altında göstermelik bir danışma meclisi toplanacaktır. Bu göstermelik "meclis" aracılığıyla, faşizmin deviet örgütlenme- si için gerekli biçimde yerleşmesini yasalaştırma- ve aynı zamanda burjuva parliamantizminin en- güdük biçimiyle birleştirilip, faşist niteleşimin görevden alınmasına hizmet edecek olan, tekel- devlet bütünleşmesini en ileri boyutlarda sergile- yecek, bir faşist Anayasa ile yeni devlet nizami- resmen yaratılacaktır. Sonra bu yeni "Anayasa" faşist ordunun halka çevirdiği silahlarının göge- sindeki "demokratik" (1) bir referandumla halka kabul ettirmeye çalışılacaktır.

Sonra seçim ve siyasi partiler kanunu hazırla- nacak; faşist cuntanın kontrolünde yeni partiler düzeni oluşturulacaktır; faşizmin egemenliğini ka- bul etmeyen hiç bir partinin siyasi faaliyetine izin verilmez; bir "parlamentar" düzce kurulacak, seçmeleri gidilecektir. Böylece de "demokrasie dönümü" olacaktır(1)

Cunta böyle bir süreci başlatarak, kendi tecri- tını yavustatırmaya çalışıyor.

Cunta, burjuva basınıyla, radyo ve televizyonu ile, bu oyunu ilgi çekerek yasal hayaller yaymaya,

Cunta, tank ve süngü zoruyla kitlelerin açık siyasi eyleminin önüne set çekti. Kitlelerin siya- sal aktiviteye örgütlülüğü, bilinci ve moral gücü sınıdık bu seti aşmaya elverişli değil. Ancak fa- şist diktatörlük karşı bulduğu her caktaktan sızmak isteyen çok yaygın ve etkili bir muhalefet var. Daha dırı çıkışlar için hoshuzsuzluk ve tepki bi- riktiriyor. Bu nedenle cunta, burjuva cercevede da- rı, siyaset yapma yaşamını, daha doğrusu Dimit- rov'un deyimiyle, kendisinin "sınırlandırılması" siyaset teklemi" bozma istemini. Denetimci sevsettiği, kendi tekelinde ulak tefek değişiklikler, aktifte, ipin ucunu kaptırma tehlikesinin bulunduğu görüyor. Ecevit'in bas yazılarında liberal burjuva muhalefeti dışı vurmaya basla- diği Arayış dorğisinin 90 bin tiraj yapmaya basla- mış bunun bir kanıtıdır

Hic kuskun olmasın, karşı-devrimin terör, Zu- lum, işkenve ve zorbalık fırtınası devrim kasrga- sına yol açacaktır. 12 Mart faşizminden kat kat daha zorba, çok daha geniş kesimleri karşısına almış, emekçi yığınların haklarını ve kazanımla- rına hayasızca saldırılmış, zulmunu hissettirmiş, yore, kasaba, köy bırakmamış bir yönetimin sonuçta ne bileceği ortadadır. Bütün sorun yük- sendeki devrimci ve demokratik kırılmın yeni bir devrimci başkaldırıya donuşturulması, 12 Mart çıkışında olduğu gibi oportünizmin ve burjuva reformuzmin kanallarına alıp dejenere olmaması- dır.

kitleleri, hatta bazı ilerici ve demokratik çevreleri pasif bir beklentiye düşürmeye ve böylece kendi- sine karşı oluşan muhalefeti tamponlamaya çalışıyor.

Cunta devrimci çikışlara ve patlamalara yol vürmeden, faşizmin kendisini daha rahat kamufle edebileceği bir yönetime, yumuşak inişle ge-meye çalışıyor.

Faşizmin, halk hareketinin darbeyle, yani bir devrimci başkaldırıla iktidardan alacağı edilmesini ve çözülmesini amaçlayan herkes, bu oyuna la basından ısrarla karşı durmak zorunda- dır. Nasıl olsa, faşist diktatörlük kendine gelin- güvey oluyor, düşüncesizlikle oynanan oyun küçüm- senmemelidir.

Komünistler ve emekçi kitlelerin bilincel ke- simleri için son derece açık olan bu gerçeklerin kitlelerin büyük bir bölümü için de böyle açık ol- duğu şüphesizdir. Faşizmin bütün propaganda- aygıtıyla desteklenen böyle bir oyunun geniş kitleleri yanılmayacağı, etkilemeyeceği, boş bek- lentiler için sokmayacağı, düşünülemez.

Hatta, kitlelerin cuntaya tepkilerinin, retor- mist muhalefet kanallarına, burjuva ilimî alternat- iflerine akmaması, tersine devrimci bir dalğaya dönüşebilmesi, başta komünistlerin ve bütün dev- rimci güçlerin bu oyunun sürecine ısrarla karşı koyma gücüne ve etkinliğine bağlı olacaktır. Aksi halde, faşist diktatörlük, kendine uygun olarak ya- rattığı yeni devlet nizami, zımnen kabul edilmiş olur. Kitlelerde burjuva cercevede de olsa, "de- mokrasi"ye dönüştüğü yanlışlığı güçlendirmiş olur.

biçimde rendikaleştirdi. Hatta çoğu zaman bu tabakaların gelisen eylemi proletaryayı, işçi ve emekçi kitlelerininde biraktı. 19-16 Haziran'a kadar Türkiye devrimci hareketi içinde yaygın bir eğilim olarak önderlik rolünü proletaryaya dışındaki tabakalara yüklenmesi bundandır. Hazır radikalizasyonun bu tabakalar gençlik, aydınlar, yarı-proleterya ve işsizler ordusu ve küçük üretici köylüleri oldu.

Türkiye kadar öğrenci gençliğin dinamik bir sahipsiz kadro ürettiği başka bir ülke yok gibidir. Elbette bunun kaynağında gençliğin eğitimli ve işsiz bir sınıfı vardı ve gençlik hareketinin gençliği yönettiği sahneleri vardı. Gençlik kitlelerinin de devrimci dinamiklerin devrim hareketinin yapılmamasına elbette çok büyük yerleri olmuştur. Ancak gençlik hareketinin yeni yenne olmaması, işçi sınıfı hareketini izlenimsizliği kârüne kaldırılmamasıdır. İstikrarlı ve disiplinli bir sınıf hareketi olarak devrimci hareketin bir çok elementlerini taşımasıdır. Proletaryanın önderlik rolünü devrimci hareketin önderlik rolüne taşımasıdır. Bu devrimci hareketin önderlik rolünü proletaryaya yüklenmesi, proletaryanın devrimci hareketinin önderlik rolünü taşımasıdır. Bu devrimci hareketin önderlik rolünü proletaryaya yüklenmesi, proletaryanın devrimci hareketinin önderlik rolünü taşımasıdır. Bu devrimci hareketin önderlik rolünü proletaryaya yüklenmesi, proletaryanın devrimci hareketinin önderlik rolünü taşımasıdır.

Diğer yanda işçi sınıfı hareketi karşısında henüz yeterince kökleşmemiş devrimci önderlik ve kırılmaları sınıf faşist cehaletlere karşı yaygın bir mücadele vermek zorunda kalmışlardır. Bu mücadelede, önderlik rolünü proletaryaya yüklenmesi, proletaryanın devrimci hareketinin önderlik rolünü taşımasıdır. Bu devrimci hareketin önderlik rolünü proletaryaya yüklenmesi, proletaryanın devrimci hareketinin önderlik rolünü taşımasıdır.

Bütün bunlar sanayi proletaryasının gençliği ve burjuva ve küçük burjuva etkilerinin altında bulunmuş, ayrıca aştığı, küçük burjuva tabakaların emekçi nüfusunu büyük çoğunluğuyla oluşturmuştur.

ÖRGÜTSEL BOLŞEVİKLEŞME KONUSUNDA YAPILMASI GEREKENLER

A—MERKEZİYETLİLİĞİ GÜÇLENDİRME: Burada kast edilen disiplin, sence ve esas olarak ait örgütlerin üst oranlarında uyumları, parti örgütleriyle merkez arasında sıkı bir ilişkiyi ağı yaratma değildir. Elbette öznel güçlerimizde ko-

su, küçük burjuva yığınlarının dengersiz biçimde hareketlere katılmaları, sivil faşist cehaletlere karşı mücadelelerini semt örgütlenmesini basitçe ağırlik noktaları olarak adeta dayatması örgütlenme düzeyinin düşüklüğünün objektif nedenleridir. Burada "objektif" teriminin partimizin iradesinin dışında var olan ortam anlamında kullanılmak üzere, ancak bu koşullar bilimsel olarak doğru değildir.

Nitekim V. Kolarov, Bakan Komünist-Partinin bolşevikleşme görevlerini ele alırken bizim değişik koşullarda karşılaştığımız bu tehlikelere işaret eder: "... Bu tehlikelerden ikisi şudur: 1—Partilerde işçiler, proleter olmayan ögeter çoğunluğu tarafından yutulabilir, yani komünist partileri sosyal birleşimleri bakımından proleter olmayan partilere dönüştürülebilir ve böylece proletaryanın devrimci rolünü ve sosyalizm savunmasını önderlik rolüne yüklenmesi olacaktır. 2—Küçük burjuva yığınlarına ögeş veren görümleri ve yönlenimleri, komünist partilerinin ideolojisi ve tabakası arasında sıklıkla görülebilir, yani onlardan oportünizm ve merkeziyetçilik, anarşik ve taşaklımcı sonuçları eğilimleri doğabilirler." (İnceleme Esasları 3, 126)

Türkiye koşullarında bolşevik tiple bir örgütlenmeye yaratmak amacıyla mücadele edenler bu tehlikelere doğrudan karşı çıkmalarıdır.

Küçük burjuvazinin dengersiz çıkışlarını örgütlemek nispeten kolaydır. Ama bu kalıcı ve istikrarlı bir örgütlenmeye olanak sağlamaktır. Küçük burjuva ögeşleri, sanayi toplumunun ve fabrika hayatının nazimsiz yeterince terfisi etmemiş unsurları, genel olarak takım çalışması uygun olmayan çeşitli tabakalara dayanarak örgütlenme düzeyini yükseltmeye mümkün değildir. Lenin aşağıdaki sözleriyle bu gerçeği ortaya koymaktadır: "Çalışan nüfusun geniş-küçük burjuva kitleleri bilgi elde etmeye cabalar ve eskiyi bozarken örgütlenmeye ya da örgütlenmeye değerli olan hiçbir şey ortaya koymamaktadırlar." (Krupskaya, Lenin'den Anıtlar, 3. Kitap.)

Kuşkusuz proleter kitleler, özellikle devrimci cephe ve kökers dönemindeki ani çıkışları ve taşkımları göz önüne alındığında küçük burjuva yığınları göre partili çalışmaya çok daha zor kalmazlar. Ama istikrarlı ve sistemli bir örgütlenmeye ve dengeli adimlarla ilerleyen bir sınıf üzerine inşa edilebilir. Anarşik, dengersiz, sabun köpüğü gibi kabarıp sönen çıkışlarla, proleteryanın kenarından emniyet ve seramık kararlılığını her zaman ayrıt eden Lenin bu gerçeğe şu sözleriyle parmak basar: "... İstikrar için gerekli olan, proletaryanın demir gibi kitalarının düzenli yürüyüşüdür." (a-9 s.100)

şullarında, demokratik-merkezizyetçiliğin merkeziyetçilik yönünü aştığı barınması çok önemlidir. Ne ki sorunun ösel göz ardı edilmeden bütün bunların biçimsel şeyler haline gelmesi ve gerçekte anlamında bir merkezizyetçiliği sağlamaması teh-

TKP II. LENİNCİLER KONFERANSI'NIN 5. KONGRE ÇAĞRISI VE KOMÜNİST HAREKETİN BİRLİĞİ ÜZERİNE

Türkiye komünist hareketinin en can alıcı, ve şimdiki kadar sağlıklı bir çözüme kavuşmadığı için de, zaafımızı teşkil eden, sorunu: BİRLİK sorunudur. Bu sorunun çözümü konusunda tüm komünistlerin önderlik rolünü bir görev durmak tedir.

Bu sorunun çözümünü yolunda bu güne kadar çeşitli yaklaşımlar ve çalışmalar yapılmıştır. Ancak, somut bir sonuca ulaşamamıştır.

Günümüzde, bu konuda bir çağrı, TKP Leninciler Kanadından yapılmıştır. 1941 başlarında toplanan TKP Leninciler Kanadı II. Konferansı, TKP'nin oportünist yönetimine karşı, yerinden ve nitelikten, Leninci Kanat temsilcileri, ikili görüşmelerde bu çağrıyı karardıklarından doğrudan doğruya bu çağrıya katılmaya ve komünistleri de, 5. Kongreye katılmaya ve oportünist yönetime karşı TKP için devrimci güçlerin birliğini sağlamaya çağırmıştır.

TKEP olarak, bu çağrı bize de hitap ettiğinden ve nitelikten, Leninci Kanat temsilcileri, ikili görüşmelerde bu çağrıyı karardıklarından doğrudan doğruya bu çağrıya katılmaya ve komünistleri de, 5. Kongreye katılmaya ve oportünist yönetime karşı TKP için devrimci güçlerin birliğini sağlamaya çağırırız.

TKP'nin devrimci hareketinin en can alıcı, ve şimdiki kadar sağlıklı bir çözüme kavuşmadığı için de, zaafımızı teşkil eden, sorunu: BİRLİK sorunudur. Bu sorunun çözümü konusunda tüm komünistlerin önderlik rolünü bir görev durmak tedir.

II. KONFERANS, TÜRKİYE KOMÜNİST HAREKETİNİN DURUMUNU VE BİRLİK SORUNUNU KAVRAMAMIŞTIR

II. Konferansın komünist hareketinin durumu ve birlik sorunu üzerine değerlendirmesi, Türkiye'nin gerçakleriyle bağdamamakta, ondan habersiz görünmektedir. Dolayısıyla, getirdiği çözüm de, "Lenincilerin Birliği" sorunu açısından geçersiz ve tutarsızdır.

II. Konferansın, aktardığımız kararlarının mantığına göre:

1) TKP işçi sınıfımızın önder partisidir. Ancak, 49 yıldır yönetimi elinde bulunduran oportünist kitlelerin ayrıltığı, sektör ve sosyal-sosyal politikaları nedeniyle, komünist hareketi dağıtmış, parçalanmış ve oportünizme karşı tavır alan, ama ÖRGÜTSÜZ bir çok tepki hareketinin doğmasına neden olmuştur.

2. Biz TKP'nin ve işçi sınıfımızın Leninci geleneklerini, çizgisini temsil eden ÖRGÜTLÜ

3) Hem TKP'yi oportünist yönetimin elinden kurtarmak, hem de örgütsüz ve dağılmış komünist güçleri TKP etrafında toplamak için 5. Kongre'yi gerçekleştiririz.

4) Bunun için 5. Kongrenin dayanacağı yeni bir geçici tüzük hazırlanır. Aynı zamanda, "Eşgü-

"...Bugün partisini, sınıfını seven her komünistin görevi, en başta işçi sınıfımızın öncüsünü, TKP'yi, faşizmi devirmek, devrimi ülkeye ulaştırmak görevlerine hazırlanmak, bunun için de 5. Kongre'nin toplanması için elinden geleni yapmaktır. Bugün TKP'nin birliğini sağlamamış, yarım yüzyıldır toplanmayan kongrenin toplanmasıdır."

"...5. Kongre ile oportünizm tasfiye edilecek, TKP'nin Leninci birliği sağlanacaktır."

"...Kongre II. Leninciler Konferansının kabul ettiği yeni geçici tüzük hükümlerini uygulamaya başlamıştır."

"...Konferans, 5. Kongre'nin tekniğini hazırlamaz; yürütmekle görevli bir Kongre hazırlık Komitesi'nin seçilmesini kararlaştırır. Bu Komite'nin Esasların Komitesi'ne bağlı olarak çalışacaktır."

"...Oportünist yönetime karşı TKP'nin devrimci hareketinin en can alıcı, ve şimdiki kadar sağlıklı bir çözüme kavuşmadığı için de, zaafımızı teşkil eden, sorunu: BİRLİK sorunudur. Bu sorunun çözümü konusunda tüm komünistlerin önderlik rolünü bir görev durmak tedir."

"...Göçümlerimiz, bu aktarmaları, II. Konferans'ta, Türkiye komünist hareketinin birliğini ve 5. Kongre sorununda yaklaşımlarını, mantığını ve hedeflerini ne olduğunu ortaya sermeye yetecektir."

"Göçümlerimiz, bu aktarmaları, II. Konferans'ta, Türkiye komünist hareketinin birliğini ve 5. Kongre sorununda yaklaşımlarını, mantığını ve hedeflerini ne olduğunu ortaya sermeye yetecektir."

"Göçümlerimiz, bu aktarmaları, II. Konferans'ta, Türkiye komünist hareketinin birliğini ve 5. Kongre sorununda yaklaşımlarını, mantığını ve hedeflerini ne olduğunu ortaya sermeye yetecektir."

düm Komitesi'ne bağlı olarak çalışacak bir Kongre Hazırlık Komitesi oluşturulur.

5) Parti-dışı komünistlere ve Kürt komünistlerine de, 5. Kongre'ye katılma ve bunun için Kongre Hazırlık Komitesi'ne müracaat etme çağrısında bulunulur. Birlik sorununun böylece çözümlenir. TKP Leninciler Kanadının Türkiye komünist hareketinin birliği açısından bir caba içinde olmaları ni sevindirici karşıyoruz. Ve kendilerinin, birliğin sorununu çözülmesi, Türkiye komünist hareketinin yeni bir müzasesi olarak, katkıda bulunabileceklerine inanıyoruz.

Ancak, bu konuda getirdikleri bakış açısının objektif değerlendirilmeye dayanmamasından dolayı, 5. Kongre çağrılarımız bu halıyla soruna çözüm olamayacağına inanıyoruz.

Bunun sebeplerini özet biçimde açıklayalım: TKP Leninciler Kanadının ileri sürdüğü mantığın birinci bölümünü ele alacak olursak: Hem BUĞUNKÜ TKP, işçi sınıfının öncü partisidir. Hem de, TKP dışındaki komünist güçler, sadece ve esas olarak, TKP'nin oportünist yönetiminin ayrıltığı tutumları nedeniyle ondan kopmuş, dağılmış ve örgütsüz birer tepki hareketi de-

gildir.

Bizzati TKP Leninci Kanadı'nın da şimidir, kabul ettiği gibi, 1920'lerde doğan ve işçi sınıfının öncül gücü sıfatına layık olacak TKP, 1932'lerdeki 4. Kongre'den sonra, burjuvazinin ağır darbeleri altında çökümüne, programatik, politik ve örgütsel yapısının devrim etmemesi ve kendi tabiriyle, "iki'den" olmuyordu. Çok parti siyasi hayata geçiş sırasında kurulumaya çalışılan İktidari parti de nemelenir, daha sonra Vatani Partiye denemesine rağmen, 1965'te Türkiye sosyalist hareketinin yeniden canlanması, geniş devrimci güçlerin harekete katılmaları sırasında, bunlara politik ve örgütsel bakımdan öncülük edecek bir komünist parti yoktu. Geçmiş TKP mucadelesinin ideolojik ve politik birikimi hem yeterince, hem de dağılmıştır. II. Konferans Kararları bir görüşü de şöyle kabul ediyor:

"Neyin ne olduğu bilinmeyen bu dönem 1973'te dek sürdü. TKP yönetimi 1973'te çoktan mesruluğunu yitirmişti. Ortada hiçbir program, birleşti olmayan bir 'parti' duruyordu."

TKP'nin gerçek durumu tam da buydu. Hal-buki 1960'larla birlikte, Türkiye'de güçlü bir devrimci hareket yeseriyor, giderek rititeleniyor ve politik ve örgütsel öncülük sorununu daha da can alıcı bir sorun haline alıyordu. Diğer taraftan bu devrimci hareket, sosyal ve siyasi yapının geriliğinden dolayı, henüz karmasık bir mücadele yapıyordu. Küçük-Buğaya sosyalizm, proletaryaya sosyalizm arasında ki ayrım henüz ortaya çıkmamıştı. Bunun subjektif yönden önemli aşacağı ve işçi sınıfının birliği güçlerini birleştireceği ve mih temsilsiz gerçek bir Leninist partiye dönüşeceği de yoktu. İşçi sınıfı hareketi, Türkiye'nin toplumsal alt etki olmasa, sınıfların, devletin bir ortamda kendisi öngelimenin yaratılmasına şansı bırakmıyordu. Önce gözden alınacak stratejiyi belirlemek, ama özünde kalan yitkililerin sorgulandı. Bu dönemde, TKP siyaset alanında hiç yoktu.

1971 faslet diktatörlüğü, güdük-gelişme ve ayrışma içinde bulunan devrimci hareketi böyle bir zayıf noktada yakaladı. Faslet öncesinde devrimci TKP gerekce MDD hareketinin ve çizgisinin alternatif olmasını, komünist güçlerin büyük bir dönüştürme aşkına girdi. Yeni arayış, Yönelim ve tartışmalar başladı. THKC ve THKP-C birer siyasi parti olmakla birlikte devrimci hareketin ve emekçi halkın büyük bir bölümünün nezdinde, oportünist ve pasifist çizgilere karşı devrimci alternatifler durmaya geldi. Ancak, onlardan da, gerçek ideolojik-politik gerçeğe dönüştürme süreci acısından Leninist temele yeterince oturmuştuk. Dolayısıyla bu hareketlerin içinde de, yeniden farklı yönlerde ayrışmalar oldu. Kısacası, 1965-75 dönemi, bu arayışlarla, bu yeniden yapılmaları geçti. 1975'te geldiğimiz her yenden kendilerini ortaya koymaları söz konusu idi. Bunun karşısında, işçi sınıfına Leninist çizgiyi doğrudan doğruya ödecek, oportünizmin etkisini kırarak, hareketin birliğini sağlayabilecek bir öncül güç ihtiyacı kendini dayatmıştı. Bugüne kadar geçen süre içinde, bir BİRİ.ESKİK on-

cu güç ortaya çıkmadığıyla da, sınıf mücadelesinin keskinleşmesi, siyasi gerçeklerin hergün bir oğutlenmelerden ayrılan Leninist güçlerin su ya da bu biçimde ortaya çıkmaya başlamaları söz konusu olmuştu.

Lenin, Kanadın 1973'te aldığı BÜGÜNÜ TKP ise, ancak 1973'te alma sona, bir "iki'den" siyasi hayata yerini almaya başladı. Hem de geçmiş TKP'nin ismi, profisini ve onurunu bir miras aldı, gibi kullanıldı... Gündeme getirdiği programatik ve politik çizgi de yeni bir sayı değişiminde "TKP" oportünizmi, Leninist bir ideolojik arayış içine olan ve bu anlamda Türkiye devrimci hareketindeki oportünist çizgi ve partilere karşı doğrudan "mucadeleye giriş" güçleri eğitti. TKP, MDD, THKO, ya da THKP-C hareketleri içinde, umduğu gücü bulamamış, ideolojik-politik çizgi sorunlarından ziyade, uluslararası planda Leninist bir "parti" çizimine kapılmaya uğruştu. Toparlanarak gelişti, TKP Leninci Kanadının bir çok yazısında bahsedildiği, TKP'nin ideolojik, politik bakımdan "ekmeklik" yapım da bu nedenden henüz gelir.

Bu gerçekler karşımıza başlıca iki noktayı çıkarır:

1. Bugünkü TKP, işçi sınıfının öncül bir parti değildir. Türkiye komünist güçlerinin içinde doğduğu, yani siyasi yapım bir parti hiç değildir. U, hareketi sonradan katılmış, ancak serelli bir isim itibarını yiterek bugüne kadar, idare edebilen bir fraksiyondur.

2. TKP dışındaki komünist güçler, ve bu arada KİT konfederasyonu, TKP yönetiminin seküler toplumu nedeniyle parti dışına düşmüş, örgütsel tepki hareketleri değildir. Tersine henüz hepsi de TKP dışında ve ondan önce gelişmiş, çeşitli oportünist ve anti-leninist akımlar ve partilerden ayrılmış, komünist çizgiyi oportünizme karşı mücadele içinde derinleştirilmiş için de, ÖRGÜTLÜ güçler haline gelmiş, bunların programları ortaya çıkarılmış, politik ve örgütsel planda Türkiye çapında mücadele yapmaya başlamışlardır.

Türkiye işçi sınıfı hareketi içindeki her oportünist yapı, sınıf mücadelesinin gelişimi içinde politik ve ideolojik bakımdan iftisan etmişse getirdiği, kendi içinden sağlıklar bir çizgi arayışına yönelen Leninist güçler doğurmuştur ve doğuracaktır. İşte bunlardan bir tanesidir, TKP oportünizminin içinden doğmuş olan, Leninci Kanadıdır.

Özetle, TKP Leninci Kanadı, bu ayrışmayı henüz her yönden tamamlanmamıştır. TKP oportünizmi karşı ideolojik-kurumsal planda ayrı güdülerini ortaya koymuş, ancak bunu emekçi kitlelerin devrim mücadelesine politik planda öncülük yapabilecek bir program düzeyine yükseltmemiştir. Yani henüz programızdır. Hareket, örgütlenmesi açısından da TKP'den yeni ayrışmaktadır ve mevcut yapısını henüz oluşturmaktadır. Henüz de TKP'nin illegal örgütlenme düzeyinin son derece düşük olmasından dolayı, bu konuda zengin bir tecrübeyle sahip değildir. Nitekim bu durumu II. Konferans Kararı yine açıkça ortaya koyuyor!

edir. Bütün bu etkiler aşırıdan örgütlenmede sistemli organizmalara geçiş temin etmek mümkün olmayacaktır.

Kısmen ayrıntılara girildiği zaman daha başka etkiler de sıralamak mümkündür... Daha başka ayrıntılar yerinde gelinceye gelecektir. Burada örgütlenme konusundaki düzey değişikliğinin kapasite eksikliğinin objektif nedenlerine de değinmek yarar vardır. Bunları ele almadan yapılırsa gerçekleri daha anlaşılır bir şekilde ortaya çıkarmak mümkün olmayacaktır.

Örgütlenmedeki düzey değişikliğinin başta gelen nedeni komünist hareketin ve kadroların gençliği ve deneyizliğidir. Türkiye'de işçi sınıfı hareketi uzun süre partiz, öndersiz kalmıştır. Uzun bir tarihi mücadele sürecinin tecrübelerini ve zenginliğini bir komünist hareketin varoluşunu kadrolarından bahsedilemez. Kapitalizmin iç çekişmelerinin, bunların derinleştiği, kitle hareketlerinin stabilizasyonu yarattığı bir dönemde, yani tirmanan ortasında geçmiş birlikte temellerine ve dağılımlarına sahip olmayan bir hareketin sorularını gözden kurtulmuş bir hareketi elbette değinmemiz.

Türkiye'de önemli toplumsal olaylar, çalışanlar, alımlan iletildi ve sosyal çehreleri değiştirilen gelişmeler Komünist Partiye olmasızın yol almıştır. Kapitalizmin yazgısalması, çözümlenmiş keskinleşmesi ve kendiliğinden hareketlerdeki güçlenen büyüme Partiyi adeta dayattığı halde 1970'lerde işçi sınıfı, hala partizandır. Birçok önemli toplumsal sorunların üzerinde komünist parti dalgası yoktur. Bu nedenle kendiliğinden hareketin ortaya çıkardığı sınıfın heri unsurlarını örgütlenmeye çekilememesi; iş yapısına uygun "emekçi olmaları", sendikaların girdiğine sarkışmaları, kapitalistler ve onların hükümetleri tarafından fabrikalardan atılarak işsizliğe mahkum edilme ve böylece kısırları halinde teferrüsten emel hala devam eden bir durumdur.

Komünist hareket başarılar göstermiş, zenginleşmiş, sınırlı ve yeterli kadar tecrübe kazanmış bir küllüğe sahip olmadan böylesine gelişmiş 12 Eylül talimatının komünistleri böylesine sınıya yitirir ya da gittirirleri heri şerhemi bu yüzedendir. Zhovov Komünist de "partilerin böylesineleştirilmesi" söz konusu olduğunda bu görüşe şöyle işaret eder: "Partilerin mizandan bazılarına kesin olarak böylesineleşmek için hapishanelerden, oligarşiden yasa ve yasakları bir dönemden geçmeye ihtiyacı olduğunu hala anlayamıyoruz mu?"

"Fritna gibi esas koşulların döneminde geçmek, bir yasadışı dönemde hayatta sürdüremek, evet bu kadar, iste tam da bir partinin böylesine gelişiminin bir ögesi." (K. Enternasyonel Belgeler, s. 85)

Aynı şekilde Dimitrov Bulgar Komünist Partisinin dikkat ettiği, 1923 Eylül ayaklanmasını ve parti üzerindeki faslet terörün alınlığına yol getirmesine de bahsi geçen bunu izleyen dönemi B.K.P'nin böylesine gelişmesinde bir dönüm noktası sayar.

Örgütlenmedeki düzey değişikliğinin ikinci nedeni Türkiye'nin bir küçük burjuvaziler dalgası etmesi, küçük burjuvazilerden son yıllarda dev-

rimci harekete çok yığın bir şekilde katılan, kendi etkilerini ve algılamalarını komünist hareketi tasarlama ve modern sanayi proletaryasının geliştirdi.

Böylesine tipe bir örgütlenme ancak modern sanayi proletaryası hareketi üzerine inşa edilebilir. Başka her hangi bir sosyal kesim, hatta proletaryanın başka tabakaları bile yitmiş bir yaşam tarzı ve kolektif örgütlenme yeteneğinin gerektiren böylesine tipe bir örgütlenmeye nispeten taban olamazlar. Elbette bundan modern sanayi proletaryası dışındaki emekçi tabakalara hiçbir şekilde dayanılmayacağı sonucu çıkarılmaz. Ancak başka emekçi kesimlerin kendi etkilerini, ideolojik deniza göndürmeleri ve örgütlenmeye, yitmiş modern sanayi proletaryasının birleşik gücünü kullanmaları gerekir.

Karşılık henüz bir marşetken proletaryanın örgütlenmeye yeteneği konusunda şüpheler doğurdu. "Tercih edilmiş bir kişi olarak profesör hiçbir şeydir. Onun bütün geçil baktın gelişmesi, bütün umutları ve beklentisi ÖRGÜTLENME, arkadaşlarıyla birlikte yürütüldü sistemli hareketten gelir. Bu organizma onun için temeldir. Bu organizmaya kıyasla kişi pek az şey ifade eder. Profesör, anlamın kirlenmiş bir parçası olarak, her hangi bir kutsal kelime, kutsal zatler sağlamayı düşünmüyorsunuz, nerede görevlendirilmiş orada ve bütün benliğini ve duygularını seran gömüştü bir diktatörlükte bağışın hem derinleştiye sınırlar." (Bir Adım İ. I, A. G. s. 147-148)

Türkiye'de bu modern sanayi proletaryanın gerçek anlamda oluşumu 1990'lerden sonra yapılmıştır. Özetle bu oluşuma sanayi devriminin yal açtığı dengeli bir gelişimin değil, dışa baskın sanayileşimin geniş kültür burjuva köyün kırbağı bir hızla tabiriye hayretme kalmasının bir birleşti. Bu nedenle sayıca muazzam bir devrimin meydana geldiği hik olduğunu, 1960-1960 arasında proletaryanın çağınmışlığına la key kalınmıştır. Küçük burjuvaziler ve köy hayatıyla devrim eden organik işçiler proletaryaya değil zayıf bir biçimde oynanmasını engelleyemektir. Özetle, köyün yığınları, 'teşkil boyutu karşı devrimci köylü hareketlerinden geçmeden, bunun gerçekliği örgütlenme tecrübesizliği ve siyasal olgunluğu edinmeden, olanca gerilikleriyle proletaryasını destekler. Uzun süre, köyün gelişimine, serabesine ve tekniğin nimetlerinden mahrum olmasına karşı işçiler ve şehir hayatını bir avam-taj olarak görmüşlerdir. Köyden kopan marşetler işçiliği, para kazanan özdeşleşmiş ve karışık birim tekniği köydüğü hayata kıyasla ilk önce bir nimet sayılmışlardır. "Toplumsal zenginleşmiş devrimi kavramaları, bu zenginleşmiş heri oluşturan biçimci çıkarımları ve durumlarının köyde kıyasa değil de, toplumsal zenginleşmiş kendidene değen paya göre ölçümleri belli bir düzeyi almıştır. Olumsuzlukların bir cazibe merkezi olarak çıkması ve kapitalist sömürlerin burulardaki yoğunlaşmasını ve çekimliliğinin hissedilmesi 1965'ten sonra tersine rastlar.

Bu tarihten itibaren kapitalizmin iç çekişmelerinin ve bunların derinleşmesi proletaryaya dışa baskın bir şekilde burjuvaziler yığınları hızla ve dengeli bir

parmak basar: "Parti, görevinin sadece emekçileri örgütlemek, eğitmek ve günlük mücadelelerini yönetmek, olayları açıklamak olmayıp, aynı zamanda devrimci eylemin yaratılmasını ve yonlendirilmesini katkıda bulunmak, proleter devrimin hazırlanmasında, örgütlenmesinde ve gelişiminde emegen unsur olmak zorunluluğunu, kendisinin etkin bir güç olduğunu anlamıyordu." (Faşizm K. B. C. Kitap 5. 158-159)

Kuskuz Dimitroff'un "devrimci eylemin yaratılması"yla kastettiği şeyin, sol smpaların olay yaratmasıyla, kitlesel rejim arasındaki suni dengeli kıvılcıklar tutuşturarak bozmasıyla herhangi bir ilgili yoktur. Leninizm devrimci girişimciğe, insiyatif ve cürete her zaman büyük bir önem verir. Fakat aynı zamanda bunun objektif koşullara ve işlemlerde olan sürece uygun düşmesini gerekli görür.

Kısacası: 1-Partinin taktisyenlik ve esneklik düzeyinin yükseltilmesi 2- Sürece müdahale ve devrimci eylemin bizzat hazırlanıp yaratılma yeteneğinin geliştirilmesi

ÖRGÜTSEL BOLŞEVİKLEŞME:

Bugünkü koşullarda partimizin önümüzdeki dönemi görev örgütsel bolşevikleşmedir. Sorunlarımız daha fazlasıyla bu alandır. Örgütlenme düzeyi ve teorisi dışıdır. Bolşevizm örgütsel nitelikleri yeterli düzeyde özümlememizi kazandırmamış ve partimizde henüz yerleşmiş gelenekler haline getirilmemiştir. Bolşevizm simdiye kadar değindiğimiz örgütsel nitelikleri göz önüne alındığında ilk gözde carpan eksikliklerimiz şunlardır: 1- Parti işçi sınıfının öncü maddesidir. Bu tanımlama sadece ideolojik öncülüğü değil sınıfa aşgari bir bilinmeyi de şart koşar. Proleteryanın sınıf bilimine sahip onları, en fedakar ve en yitkenli kesimleriyle bütünleşme olmadan, parti örgütü proletaryanın bu bolumünde dayanılmaz bir keilmenin gerçek anlamında bir öncü maddeden bahsedilemez. Partimizin bu bakımdan, kat ettiği mesafe hala yetersizdir. Bu gibi durumlarda öncülük daha fazlasıyla ideolojiktir. Bundan sonraki bütünleşme ve örgütsel yığılı ona dayandırma gerekçelerinde durum henüz budur.

2- Yukarıdaki eksikliğin doğan bir sonucu olarak parti işleme hccakleri temel üzerine yeterin oluşturulması. Bu karar örgütlenmesi dengesi içinde ağır basmaktadır. İşçi sınıfı hareketinin bel kemiğini oluşturan büyük kitlesine "rde yeterli bir örgütsel kök salma söz konusu olmalıdır. İçinde proletaryanın mücadelesinin bütün biçimleri üzerinde söz sahibi olmak, sınıfın nabzını, onun üzerindeki etkisine dayanarak elde tutmak mümkün olmamaktadır.

3- Bolşevik tipe bir partide olduğu gibi parti yayını, onun dağıtım sebekesi ve ilişkileri örgütlenme çalışmasının etkinliğinde belirler. Bir çok kere isaret ettiği gibi sözlü, kişisel yönlendirme ve şekillendirme ağır basmaktadır. Bu koşullarda, haliyle yayının propağanda ve entasyonda, örgütlenme çalışmasında, siyasal yoneticilerde parti kolektivitelerinin, Stalin'in devrimci "ortak bir parti hayati"ni yeterli düzeyde sağlamasından

"TKP'nin 5. Kongresi, menşeviklerin 49 yıl önce sekülistleştirdikleri, kimin üye olup kimin olmadığını kendilerinin bile bilmediği, başı sonu belli olmayan partimizi toparlayacak, ona şekil dizen verecektir."

Halbuki, TKP Leninci Kanat'ının 5. Kongre ile "oportünizme karşı örgütlü kavayla" çağırıldığı "parti-dışı" komünist güçlerin önemli bir bölümünün, gerek ideolojik-politik, gerek program ve gerekse örgütsel yapı ve Türkiye capında merkezi bakımından düzeyi, TKP'nin de, Leninci Kanat'ının da üstündedir. Mücadele kapasitesi bakımından da durum böyledir.

O halde nasıl oluyor da, BUGÜNKÜ TKP işçi sınıfımızın öncü gücü; Leninci Kanat' da bundan dolayı bir Kongre'de tek birleşir gibide durumunda; diğer komünist parti ve örgütler de "parti-dışı" örgütsüz tepki hareketleri olarak değerlendiriliyor? "Lenincilerin birliği" neden

BİRLİK SORUNUNA LENİNİST YAKLAŞIM

"Eğer TKP, oportünist yönetimden kurtulursa ve parti-dışı komünistler de 5. Kongre'de bir araya getirilirse, komünist hareketin birliği gerçekleşir", düşüncesi yanlıştır. Çünkü Türkiye işçi sınıfı siyasal hareketinin bugünkü gelişim düzeyinde sorun; dağınık ve yerel durumdaki komünist unsurları ülke capında bir merkez örgütü yapıda birleştirmek, biçiminde basit değildir. Türkiye gerçektir: İşçi sınıfı hareketi içinde yer almış; oportünizmle ayrılık çizgilerini şu yada bu ölçüde örgütsel yapılarını çeşitli düzeyde gerçekleştirilmiş, birden fazla komünist parti yada örgüt birleşmiş, birdece programatik, politik ve örgütsel birleşmiş içinde, programatik, politik ve örgütsel birliği isim adını almışlardır. Her bir partinin içindeki birleşmiş komünistlerin, zorunluluğunu önümüzde koymaktadır. Her bir partinin diğerine geçişler, yada ufak yerel grupların ittifak sorununu köklü olarak çözmez. Köklü çözüm; gücü daha etkinleştirilerek, yada ufak yerel ve daha üst düzeyde birleşmiş olursa olsun, bir tek ve daha üst düzeyde bir Birleşik Komünist partide kaynaşmalıdır. Bu partinin ismi elbetteki TKP olacaktır. Türkiye işçi sınıfının öncü partisinin bu şerhli ismi, kararlanmış oportünistlere bırakılmayacaktır.

İşte TKP'nin oluşturulan güçler, başından beri sorunu bu şekilde ele almıştır. TKP'nin kuruluşundan önce de, tartışılmak üzere bir program önerisi ileri sürmüş ve tüm Leninist güçleri tek bir partinin yaratılması yolunda oportünizme karşı mücadele içinde işçi sınıfının politik birliğinin mücadelesinde birleşmiş komünistlerin birliğinde birleşmiş komünistlerin birliğini temsil eden BİRLİK BELGESİ'ni de bu görüşü böyle konmuştu:

"Görüşmelerimizin ilk dönemlerinde, kamuoyuna yayınladıklarımızı açıkladık, her iki siyasal kurumun pazarlık, taviz yada ittifak sorunu olamaz

BİRLİĞİN İLKESEL--PROGRAMATİK ZEMİNİ

İl. Konferans çağırısının diğer bir zaafı da, kongre çağırısının hiç bir programatik ve ilkesel zemine sahip olmayışıdır. Sadece "Parti-dışı komünistlere", "Lenincilerin birliği" için, "oportünizme karşı"

bugünkü TKP içinde sağlamamak isteniyor? Örgütlenmesinin başı sonu belli olmayan, kendini illegal bir parti olarak örgütlenmiş de kitlesel örgütleri içinde birliği; program ve politik çizgisi oportünist bir partinin bu birliğe kazandıracak avantajı nerede? Leninci Kanat'ın bunu bilimsel olarak açıklayamaz da. Çünkü Leninci Kanat, TKP'nin oportünist ideolojik-politika-örgütlenme misyonunu reddediyor ve TKP'nin icleri acisi halini kendisi açıklıyor ama, Komünist hareketin sorunlarına ve birlik meselesine yaklaşıyor. TKP'nin kendilerine kazandırdığı "tarihi misyonerlik" kafasını bir kenara bırakmıyor. En başta bu anlayışı reddetmesi lazım.

Neticede, Leninci Kanat, "TKP içinde Leninci Kanadın birliği ve ic pekişmesi" ile Türkiye Komünist Hareketinin birliği sorunlarını birbirinden karıştırmıyor; aynı şey zannediyor.

görmeklerini, tersine önce siyasal birliğin üzerinde inşa edileceği ideolojik temel in ortaya konulacağı, duyurulmasıdır. İdeolojik ve programatik birliğin sağlanmasından parti birliğine adım atılmamış demektir. Ama tek başına ideolojik birlik de, kaynaşmış, merkezi ve bir bütün olarak hareket edebilen bir siyasal organizma yaratamaz. Kelimelerle gerçek anlamında parti birliğine ulaşılamaz. 1- İdeolojik birliğin gerçekleştirilmesini; 2- Bu süreç içinde, ideolojik birliğin yaratılmasına düzeyde uygun olarak bütünleşmiş birliğin; 3- Bu birliğin yeterli düzeyde ulaştırılması; 4- Örgütlenmesini.

Bugün bu süreç içinde, siyasal hareketler karışıklık olarak, birbirlerinin sıvazat ve örgütlenmelerinden gelen birliğin sağlanmaya, bu bakımdan gelişim yönünde çalışmaya, bu bakımdan karşılıklı özümleme ve dayanışmaya hazırlanmalıdır." (Birlik Belgesi, s.7)

Her ne kadar TKP (B) bu BELGE'den daha sonra geri adım atarak çekilmişse de, TKP, bu belgede ortaya konan görüşü bugün için de savunmakta ve birlik sorununa yaklaşımlarını esas olarak kabul etmektedir. Böyle bir süreç, sonuç, eğer olumlu gelişirse, elbetteki bir BİRLİK KONGRESİ ile biter. Ama artık, bu kongre şu yada bu partinin imkanlarıyla düzenlenmiş değil, fakat.

İşte TKP 1979 yılının ortasından bu yana, TKP Leninci Kanat'ını da böyle bir siyasal birliğe davet ediyor. Bugün de kendilerine siyasal birliğin isim adını koymasına için sonuna kadar çalışıyor. Ama, Leninci Kanat'ın ve ortak eylem öneriyor. Ama, Leninci Kanat'ın hem bunlara net ve açık cevap vermiyor, hem de TKP'nin 5. Kongre'ye davet ediyor. Yani, süreci yaşamadan kestirmeden gitmeye çalışıyor.

göre "Dem Komünizm" diyen herkes mücadele edip katılabilir mi? Kongre'nin etrafında birlik sağlayacağı ideolojik-programatik bir çerçeve olmayacak mı? Oportünizm, Leninizm, sınıf mücadelesi mi, ayırıcılık yoksa, kollektifliğin altına bir program taşıdığı sıkıştırılan hekim Kongre'nin kabarması çalabilecek mi?...

Bu soruların hiç düşünmemiştir ve kararlar da bu soruların üzerine yoktur. Halbuki, Türkiye'de birlik sorunu, Komünizm adına ortaya çıkmış bütün halkların birliğiyle çözümlenmez. Oportünizm, Leninizm, sınıf mücadelesi, ayırıcılık, emperyalizm karşı Demokratik Halk Devrimi Kuşumları etrafında bir araya gelebilecek, partilerin, örgütlerin güçlerini birleştirebileceklerdir. Bu kurumsal çizgi, program da, politik hattı da, örgütlenme ve mücadele çizgisini de kendisine göre şekillendirir.

Bu nedenle geçmişte Emegün Birliği, bu kuramsal çizgiyi temel alan bir program birliğini gerçekleştirilecek güçleri, sadece bunları, örgüt birliğine çağırır. Aynı şekilde, 1979 yılının yazında Leninci Kanada da böyle bir kuramsal çizgi etrafında geliştirdi ve arada temelli ideolojik ayrılıklarla karşılaşmadığı için, siyasal birlik sürecine ve ortak bir parti çabası altında birleşmeye devretti.

O zaman Leninci Kanada, Emegün Birliği ile bir siyasal birliği, subkültür düzeyinden dolayı gitmek istemediği için, arada suyu ve zoriyalıcı "ideolojik ayrılıklar" yaratmaya çalıştı; hatta, bu amaçla E.B. ne hiç savunmadığı bazı anti-Marksist görüşleri savundu. Türkiye'deki katkısı, Yarı Leninci Kanada'nın programını tutumunu ayarladı ve sekerandı. Fakat, seçilene, gülmeye hiç bir ideolojik, programatik zemin, ilkesel bir çerçeve koymadan, 5. Kongreye çağırıldı. Bu büyük bir dengersizlikti.

TKEP ise, hem kendilerini hem de bütün Leninist örgüt ve grupları, önce su temel ilkesel zemin

HER SEYDEN ÖNCE EYLEM BİRLİĞİ

TKEP, hem Leninci Kanada ile hem de diğer Leninist örgüt ve gruplarla, bir birleşik parti oluşturmak için siyasal birlik çalışmalarına girmeye hazırdır. Ancak bu birliği sağlamak ve geri dönmeye, biçimde geliştirmeye için, ideolojik ve politik birliği pekiştirecek bir eylem birliği sürecinin şart olduğunu belirtmektedir.

Kongre'nin 7. Kongresini de Dimitroff'un bir ilke olarak ileri sürdüğü, "heşeyden önce eylem birliği" başta sunum için gereklerdir:

1. Leninist güçlerin birliğini, sınıf birliğini, mücadeleci işçilerin fabrikalarda, işletmelerde karşılaştıkları sorunlar ve tasvirine karşı mücadelelerinin zeminde geliştirmeye; böylece işçi sınıfıyla, politik birliğini tam bir kaynaşması; birlik sorununun "aydın grupların" dos tartışılması, ya da yurtdışı mücadelelerle çözümlenmeye çalışılan bir ortamca olmaktadır.

2. Bu birliği gerçekleştirilecek örgütsel yapıların ve kadrolarının, örgüt birliğini sağladan önce, omuz omuza ortak mücadele içinde belli ölçüde kaynaşmaları.

İşte bu nedenle, TKEP, Leninci Kanada ve tüm Komünist güçlere,

üzerinde anlaşılır birliği sağlamak kaydıyla, ideolojik birliği derinleştirme ve ortak bir programın yapılmasına yolunda işbirliğine çağırıyor:

1. Heşeyden önce, EYLEM BİRLİĞİ.

2. Proletarya Enternasyonalizmi Komünist Partisinin sosyalist sisteminin doğrudurdukları, uluslararası Komünist hareketin bir müddetinde olduğunun kabulü. Başta Kürt ulusu, bütün ezilen ulusların, ayrı devlet kurma da dahil, kendi kaderini tayin hakkının kayıtsız savunulması.

3. Emperyalizm, tekelci kapitalizm ve faşizme karşı Demokratik Halk Devriminin, burjuvaziden tamamen bağımsız sınıf politikası çizgisinde zafere ulaşacağını kabulü.

4. Burjuva devlet aygıtının parçalanarak yerine proletarya diktatörlüğünün oluşturulması; anti-faşist mücadelemizin anti-tekel mücadelesine iç içe bir devrim mücadelesi olduğunu kabulü.

5. Parti birliğinin, ancak sınıf birimci işçilerin ve emekçilerin illegal savaşçı niteliklere sahip olacak şekilde parti örgütlerinde tam bir kaynaşmasını gerektirmesi; bu amaçla Leninist demokratik-merkezîyetçilik ilkesine dayanmasını kabulü.

Program ve örgüt birliğine, bu ilkesel zemin, devrimci parti ve örgütlerin siyasal birlik sürecini ilerletmeye doğru geliştirmelerine varılabilir. Böyle bir süreci yaşamadan yapılabilecek her Kongre, hem sorunu muhtlak bırakır, hem de bir gelişimi noktalanı değiştirir. Program tartışmaları yeni başlatılan bir araya döner. Bu nedenle, TKEP, TKP Leninci Kanada'na, böyle bir ideolojik birlik sürecine destek olacak, tartışmaları örgütle hale getirecek ortak bir yayın organı çıkarılmasını teklifinde de bulunmuştur. Ama Leninci Kanada, şimdilik, "5. Kongre"den başka bir şeyi gözde görmemektedir.

— İsci şartının mücadele birliğini sağlama yolunda sınırlı sendikacılığı hareketinin birleşik birliğini yaratma amacıyla eylem birliği yapılmasını önermektedir.

Eğer TKP Leninci Kanada, böyle bir siyasal ve eylem birliği süreci doğrultusunda daima koyduğumuz önerileri benimsemişse, bu doğrultuda bir adım daha atmadan, salt 5. Kongre çağırışında işinin halidülebileceğini düşünüyorsa, yanılıyor.

Oyları bir tutum, TKP Leninci Kanada'nın kendi birliğini ve iç pekişmesini, sağlama yolunda fayda getirebilir, ama KOMÜNİST HAREKETİN BİRLİĞİ yolunda herhangi bir adım atılması olmaz.

TKEP, bizzat kendisi, olumsuz da olsa, bir siyasal birlik sürecinin sonucunda olmuştur.

Bugün, aynı doğrultuda, ortak mücadeleyle girişmek amacıyla bütün, tüm Komünist güçlerle bir araya yürütmeye, BİRLİK görevine karşı sorumluluğunu yerine getirmeye hazırdır.

TKP Leninci Kanada'ndan da beklediğimiz, böyle bir süreç içinde, farklı parti ve örgütlerin Leninist Birliğini sağlayacak çalışmalarına katılmasınıdır.

Bu kararın iyi yanları, ama aynı zamanda kötü yanları da... Karar gereğinden fazla Rusca Rus deneyimi yaratılmakta. Bu nedenle yabancılar için tümleyici anlaşmalar, onlar kararı bir azletmiş gibi bir köşeyi kap altına geçip dış etmekte istemiyor olmaları. Bu yolla hiçbir şey olsa emmez. Rus deneyiminin makul bir parçasını sindir.

TÜRKİYE'DE GELİNEBİLİR DÜZEY VE SORUNLARIMIZ

Buraya kadar anlattığımız üzere partimizin, genelinde Türkiye Komünist hareketinin önünde de boşluklar diye bir kavram bulunduğundan hiçbir kısıya yer bırakılmayacak şekilde görüşlere sermiyoruz.

Böylelikle, bilgilerinize ayarlamak olursak üç ana alan kapsayan bir gündem: 1- Ideolojik, 2- Politik, 3- Örgütsel boşluklarımıza.

Kuşkusuz sorunun başı ideolojik boşluklarımızdır. Çünkü belirli bir ideolojik dünya görüşü, kendisine uygun politik taktikler, örgütlenme ve çalışma tarzını şart koşar. Ideoloji, diğerlerini kandırdığından ve olumsuz olarak çözümler ama diğer alanlarda kavrayan bir birleşikliği kendi mantığı içinde dayar. Bu nedenle ki III. Enternasyonal'i oluşturulan eski sosyal-demokrat partilerin devrimci kararları ise ideolojik boşluklarımıza halklardan başlamışlardır. Çünkü onlar, Leninist devrimci kararları ile Enternasyonal'in politik ve örgütsel zaafiyetlerinin altında kaynaşarak faktör olarak ideolojik zaafiyet ve oportünizmin yayıldığı bir bilimsel devrimci. Ideolojik bakımlardan kapitalizm-göçüldü ve proletar devrimlerin başlangıcı çağına girişildiği sonucuna ulaşmıştı, buradan hareketle proletarya diktatörlüğüne uğruna mücadeleyi başa koymamış partilerin, eğer, birer savaş aygıtı, birer devrim partisi gibi örgütlenmeleri beklemiyordu.

İdeolojide amaç diyebilecek olursak, parti, amaçla enişmek için sahip olunması gereken bir araç, bir aygıttır. Yani esas olan amaçtır. Eğer bir öksün diye benimsemişse kendisinin elde edilemeyeceği için gerekli olan aygıtı mutlak talep eder. "Dünya hâlihâzırda ki, parti başlı başına bir amaç değil, sıvaymış, proletarya diktatörlüğüne uğruna mücadeleyi başa koymamış partilerin, eğer, birer savaş aygıtı, birer devrim partisi gibi örgütlenmeleri beklemiyordu.

Bununla birlikte, ideolojik boşluklarımıza, aslında, politik ve örgütsel boşluklarımızın kendiliğinden çıkmasıdır. Çünkü amaçla enişmek için sahip olunması gereken bir araç, bir aygıttır. Yani esas olan amaçtır. Eğer bir öksün diye benimsemişse kendisinin elde edilemeyeceği için gerekli olan aygıtı mutlak talep eder. "Dünya hâlihâzırda ki, parti başlı başına bir amaç değil, sıvaymış, proletarya diktatörlüğüne uğruna mücadeleyi başa koymamış partilerin, eğer, birer savaş aygıtı, birer devrim partisi gibi örgütlenmeleri beklemiyordu."

Bununla birlikte, ideolojik boşluklarımıza, aslında, politik ve örgütsel boşluklarımızın kendiliğinden çıkmasıdır. Çünkü amaçla enişmek için sahip olunması gereken bir araç, bir aygıttır. Yani esas olan amaçtır. Eğer bir öksün diye benimsemişse kendisinin elde edilemeyeceği için gerekli olan aygıtı mutlak talep eder. "Dünya hâlihâzırda ki, parti başlı başına bir amaç değil, sıvaymış, proletarya diktatörlüğüne uğruna mücadeleyi başa koymamış partilerin, eğer, birer savaş aygıtı, birer devrim partisi gibi örgütlenmeleri beklemiyordu."

Bununla birlikte, ideolojik boşluklarımıza, aslında, politik ve örgütsel boşluklarımızın kendiliğinden çıkmasıdır. Çünkü amaçla enişmek için sahip olunması gereken bir araç, bir aygıttır. Yani esas olan amaçtır. Eğer bir öksün diye benimsemişse kendisinin elde edilemeyeceği için gerekli olan aygıtı mutlak talep eder. "Dünya hâlihâzırda ki, parti başlı başına bir amaç değil, sıvaymış, proletarya diktatörlüğüne uğruna mücadeleyi başa koymamış partilerin, eğer, birer savaş aygıtı, birer devrim partisi gibi örgütlenmeleri beklemiyordu."

Bununla birlikte, ideolojik boşluklarımıza, aslında, politik ve örgütsel boşluklarımızın kendiliğinden çıkmasıdır. Çünkü amaçla enişmek için sahip olunması gereken bir araç, bir aygıttır. Yani esas olan amaçtır. Eğer bir öksün diye benimsemişse kendisinin elde edilemeyeceği için gerekli olan aygıtı mutlak talep eder. "Dünya hâlihâzırda ki, parti başlı başına bir amaç değil, sıvaymış, proletarya diktatörlüğüne uğruna mücadeleyi başa koymamış partilerin, eğer, birer savaş aygıtı, birer devrim partisi gibi örgütlenmeleri beklemiyordu."

çok diğer alanlara da kısaca göz atmakta yarar vardır.

İDEOLOJİK BOŞLUKLARIMIZ: Partimizin bu alanda ileri sayılabilecek bir konumdadır. Parti programı bu ilerliğin itidesidir. Ideolojik boşluklarımızın esas en temel sorunların Leninist çizgilerini ortaya koymak ve her türlü oportünizm ve keskin ayrımları çözmektir. Partimizin bu alanın temel alanıdır. Fakat ideolojik boşluklarımızın sadece ana alanıdır. Bu temel alanla birlikte somut koşullara cevap verecek şekilde bir ideolojik çalışma, olayların Leninist incelenmesiyle somut taktiklerin yapılması bir görev olarak her zaman vardır. Bunu yapmayan parti emperyalizm ve kırılığa sahiptir. Aksi takdirde, Leninizm, Leninizm değil, sadece Leninizm olur.

İdeolojik boşluklarımızın esas en temel sorunların Leninist çizgilerini ortaya koymak ve her türlü oportünizm ve keskin ayrımları çözmektir. Partimizin bu alanın temel alanıdır. Fakat ideolojik boşluklarımızın sadece ana alanıdır. Bu temel alanla birlikte somut koşullara cevap verecek şekilde bir ideolojik çalışma, olayların Leninist incelenmesiyle somut taktiklerin yapılması bir görev olarak her zaman vardır. Bunu yapmayan parti emperyalizm ve kırılığa sahiptir. Aksi takdirde, Leninizm, Leninizm değil, sadece Leninizm olur.

İdeolojik boşluklarımızın esas en temel sorunların Leninist çizgilerini ortaya koymak ve her türlü oportünizm ve keskin ayrımları çözmektir. Partimizin bu alanın temel alanıdır. Fakat ideolojik boşluklarımızın sadece ana alanıdır. Bu temel alanla birlikte somut koşullara cevap verecek şekilde bir ideolojik çalışma, olayların Leninist incelenmesiyle somut taktiklerin yapılması bir görev olarak her zaman vardır. Bunu yapmayan parti emperyalizm ve kırılığa sahiptir. Aksi takdirde, Leninizm, Leninizm değil, sadece Leninizm olur.

İdeolojik boşluklarımızın esas en temel sorunların Leninist çizgilerini ortaya koymak ve her türlü oportünizm ve keskin ayrımları çözmektir. Partimizin bu alanın temel alanıdır. Fakat ideolojik boşluklarımızın sadece ana alanıdır. Bu temel alanla birlikte somut koşullara cevap verecek şekilde bir ideolojik çalışma, olayların Leninist incelenmesiyle somut taktiklerin yapılması bir görev olarak her zaman vardır. Bunu yapmayan parti emperyalizm ve kırılığa sahiptir. Aksi takdirde, Leninizm, Leninizm değil, sadece Leninizm olur.

İdeolojik boşluklarımızın esas en temel sorunların Leninist çizgilerini ortaya koymak ve her türlü oportünizm ve keskin ayrımları çözmektir. Partimizin bu alanın temel alanıdır. Fakat ideolojik boşluklarımızın sadece ana alanıdır. Bu temel alanla birlikte somut koşullara cevap verecek şekilde bir ideolojik çalışma, olayların Leninist incelenmesiyle somut taktiklerin yapılması bir görev olarak her zaman vardır. Bunu yapmayan parti emperyalizm ve kırılığa sahiptir. Aksi takdirde, Leninizm, Leninizm değil, sadece Leninizm olur.

İdeolojik boşluklarımızın esas en temel sorunların Leninist çizgilerini ortaya koymak ve her türlü oportünizm ve keskin ayrımları çözmektir. Partimizin bu alanın temel alanıdır. Fakat ideolojik boşluklarımızın sadece ana alanıdır. Bu temel alanla birlikte somut koşullara cevap verecek şekilde bir ideolojik çalışma, olayların Leninist incelenmesiyle somut taktiklerin yapılması bir görev olarak her zaman vardır. Bunu yapmayan parti emperyalizm ve kırılığa sahiptir. Aksi takdirde, Leninizm, Leninizm değil, sadece Leninizm olur.

HEDEFİMİZ: GÜÇLÜ BİR YERALTI BASINI YARATMAKTIR (2)

-VELİ SALTİK-

BOLŞEVİKLEŞME ÜZERİNE - 2

Komünist'in 3. sayısında proletaryanın siyasi parti düzeyinde örgütlenmesinin evrimine, Bolşevizm gerek bir siyasal akım, gerekse bir örgütlenme ve çalışma tarzı olarak bu evrimin günümüzdeki, yani proletaryanın çağırıldığı komünistliğine kısaca değinmiş. Bu arada, Bolşevizm, Üçüncü Enternasyonal'in çekirdeği olarak, politik ve örgütsel ayrımları da ele almış. Bu sayıda II. Enternasyonal partileriyle, Bolşevizm arasında örgütlenme ve çalışma tarzındaki köklü farklılıkların diğerlerini ele alarak konuşmaya devam edeceğiz.

3- İkinci Enternasyonal partilerinin, örgütlenmiş devrim mücadelesinin devamlılığını ve istikrarını sağlama konusunda sağayan bir profesyonel devrimci örgütüdür. Bu kavram, Komünist literatüründe Lenin ve Bolşevikler tarafından geliştirilmiştir. Lenin, burjuvazinin nesli, yönetimin bütün işlevlerini üstlenmiş, uzmanlaşmış ve bunu başlı başına bir sanat haline getirmiş profesyonel yönetici ve lider kadrosu varsa, aynı şeyi proletaryanın savaş partilerinin de sahip olmasını mutlak gerekli görmüştür. Devrimci mücadele sanatının bütün gerekliliklerini üstlenmiş kavramı, siyasi mücadeleyle baslıca uğraş yapmış, siyasi pozisyonlara karşı mücadelede tecrübeli siyasi ve örgütlenmiş yöneticileri yüksek uzman devrimci örgüt...

KOMİNTERN VE BOLŞEVİZMİN EVRESELLEŞMESİ

II. Enternasyonal'in çöküşünden sonra kurulan III. Enternasyonal'in yerine getirildiği bir numaralı görev: Bolşevizm evrenselleştirilmesidir. Dünyada ilk sosyalist devrimi gerçekleştiren ve iktidarı aksi amas güçlüklerle emperyalist saldırları ve katletme, burjuvazinin direnişi, Rusya'nın ekonomik geriliği, proletaryayı kendi etkisi altında bulmaya çalışan muazzam köçük-burjuva çoğunluk, aktif, v.b. -Göğüs gerektiren Bolşevikler enternasyonal görevlerini de asla ihmal etmediler. Devrimci kanatların II. Enternasyonal'den kopuşunu hızlandırdılar. SBKP, ana parti olarak III. Enternasyonal'in diğer partilerini eğitip, yetiştirdi. Her ülkede proletaryanın militan savaşçı partileri doğdu.

III. Enternasyonal'in etkilerini temizelemek bu arada muhtemel solo kaymaları engellemek ve Bolşevizm evrensel yönlerini özümlemekte kolay olmalı. Ama III. Enternasyonal bu tarihsel görevi büyük ölçüde yerine getirdi. Üye partilerin Bolşevikleşme süreçleri ilerledi. Bu partilerin hepsi, proletaryaya diktatörlüğünü amaçlayan devrimci programlar benimzediler. Örgütsel yapıları isletme hücreleri temelinde dayalı olarak yeniden organize edildi. Bolşevizm evrensel özellikleri 21 Madde halinde Komünist Enternasyonal'e kabul koşulları haline getirildiler. (Komünist Enternasyonal'e kabul koşulları)

Güçlü bir yeraltı basını yaratmayı hedef alarak önümüzde koyduğumuz bu aşamada; bu görevde başarılı olabilmemiz için illegal mücadele uygun değildir. Partimizin geliştirilmesinde de daha başarılı olmaya çalışacağız. Çünkü, güçlü bir yeraltı basını yaratma hedefimiz, tamahen güçlü bir yeraltı örgütünü yaratma hedefimizdir.

Yayınların basımı için tüm teknik olanakların ve mekanın hazırlanması (gizli mübâhâa, teklif, dizgi, çoğaltma işleri...) başlı başına, gizlilik kuramına riayetli ayrıntılı halmeye getirmiş, dakik, olabildiğince ayrıntılı halmeye getirmiş, becerilebilir, nakışlılardan oluşan kadrolardan oluşan bir yeraltı örgütüdür. Böyle bir aygıtı oluşturmadan aygıt istenecektir. Böyle bir aygıtı kurmanın mümkün olduğu bir yeraltı basını süresiz kalmak mümkün değildir. Yine bu yayınların dağıtımını (ki zaman zaman birkaç şehir dolarsak, dağlar arasarak) idare edebilecek, güvenli, üstün moral gücüne sahip kadrolar olmadan başarılabilmeyiz mi? İşte böyle bir yeraltı mücadelelerini yürütmek için bir basım ve dağıtım hücrelerine ve görevlilerine dayanmadan, "güçlü bir yeraltı basını" şiarımızı hayata geçirmenin düşünülmesi bile görmezden.

Bu aşamada partimizin içinde bulunduğu aşamada, bu konuda attığımız adımları koşturmuşuz. İleride, giderek gelişimi ve perçinlemeliyiz. Bu görev, partimizin günümüzün şartlarına uygun mücadelede yitilmez ve örgütlenmesinin acısından büyük önem taşımaktadır. Çünkü; "İyi örgütlenmiş bir parti aygıtı, profesyonel olarak eğitilmiş devrimci lider ve en büyük tutarlılığı uygulanan bir işbirlikçisi olmalıdır." (Lenin, Ne Yapmalı s. 177) ilimimiz gerektirir.

Bu görevimiz; birincil olarak, her parti teşkilatının önüne, bu konuda direkt olarak görevi yoldanlar tepkini; bunların profesyonel olarak gerçekleştirilmesi için ruh ve anlayışla eğitimi yaptıran işte uzmanlaşmalarını sağlanmasını; ikinci olarak, bu kadroların düzenli ve bilimsel olarak seçimini ve güderek bu konuda işlerin yürütülmesinin sorumluluğunu alacak fonksiyonel örgütlerin teşkilini, ve düzenli bir işbirlikçisi üçüncü olarak, yayınların düzenli dağıtımını için sürekli ve düzenli program yapmayı, sempatkanlarla ilişkileri düzenleme sokmayı ve yayımların en geniş kitlelere ulaşması için daha çok çalışmayı zorunlu hale getirecektir.

Tabii ki, bu görevlerin üstesinden gelmek için, güçlü, istikrarlı, mücadelenin her türlü konusuna da iyi eğitilmiş parti teşkilatlarına sahip olmamız gerekir. Ama bu örgütleri oluşturmak için güçlü bir basından başka bir yol var mıdır?

Bu konuda sözü yine Lenin'e bırakalım: "İyi eğitilmiş, güçlü yerel siyasi örgütler olmadan, en kusursuz biçimde örgütlenmiş olsa da, bütün Rusya için en iyi gazete hiçbir işe yaramaz! Bu tamamen doğru. Ama bütün sorun şu ki, güçlü siyasal örgütleri eğitebilmek için bütün Rusya'yı kapsayan gazeteden başka bir araç yoktur." (Lenin, A.g.e.s. 196)

Bugün partimiz açısından durum aynıdır.

değil midir? Partimiz içinde bulunduğu dönemi aşmadan, partimizdeki bunalımın kadrolarda yattığı etkisi tamamen silmeden en geniş kitleler için yayılabilecek bir basınla sahip olabilmeyiz mi? Ama, kadroların partimizin Leninist hattı içinde birliğinin pekişmesi yayınınsı olabilir mi? Partimizin, Bolşevikleştirilmesi uğruna yürüttüğümüz mücadeleleri her adımları, komünistlerin ve devrimciilerin birliği yolundaki kalıcı adımları yayımsız atabilir miyiz?

Yine basının örgütlenme konusundaki önemi ne ilişkin Lenin şunları söylemektedir: "(Gazete) bu bakımdan yapım halinde; bir binanın çevresinde kurulan işkolye benzetilebilir; yapının dış kenarlarını bektirir ve yapıcılarını birbirleriyle temasını, işbirliğini ve örgütlü çalışmalarını meydana getirdiği ortak sonuçları görmesini sağlar." (A.g.e.s. 206)

"Eğer çıkarılacak olan gazete adına layık bir gazete ise, yani eğer düzenli olarak çıkarılıyorsa, bir dergi gibi ayda bir değil, ama en azından ayda dört kere çıkarılıyorsa gazetesini salt okutma işlevi bile Filili bağlarını kurmasına yardımcı olur." (A.g.e.s. 205)

"Eğer bir gazetemiz olsaydı, haberleşmemiz kural olurdu ve elbetteki sadece gazetenin düzenini sağlamakla kalmaz, (daha önemli olan) düzenim, mahzeme, güc ve kaynak alışverişide sağlardı." (A.g.e.s. 206)

Lenin'in üzerinde titizlikle durduğu gibi yayının çıkarılması (hazırlanması, basımı) ancak güçlü bir gizli aygıtla basılabileceği için, bu örgütlenmenin yaratılmasını sağlayabileceği gibi; dağıtım da düzenli bir işbirlikçi, deney alışverişinin, güc aktarımını öngörmüştür.

Bizim şimdiki örgütlenmemiz açısından, şehirler ve bölgelerarası teması meselesi merkezi bir örgütlenmeye sahip olduğumuz için genel olarak sağlanmamız, güçlü bir yeraltı dağıtımının bizlere kazandıracığı bir şey olmadığını anlamamız gerekir. Tersine özele için böyle bir dağıtım; partimizin temel taşıları hücreler için, tüm parti üyeleri için kitleler içindeki çalışmalarında, ilişkilerin sistemleştirilmesi için önemli bir araçtır.

Bugün her parti hücreleri, yayımlarımızın sınıf birliğini ve mücadeleci üyelerle ve her geçen gün daha geniş kesimlere düzenli ulaşmasını sağlamakla görevlidir. Bu ise dağıtım için görev bölünmesi demektir. Bu ise dağıtım için görev bölünmesi demektir. Bu ise dağıtım için görev bölünmesi demektir. Bu ise dağıtım için görev bölünmesi demektir.

Yeterince bahsedilemez. Harbuki bizim, hele fa-
sist diktatörlüğünde, beşimsiz insiyatife, yaka-
lıcağı fazlasıyla ihtiyacı var. Başkasıyla
yeniyle yapılabilecek işin sorumluluğunu, cesaretle
üstlenme, kendi, öz düşüncelerine ve yaratıcı
ilişimlere, kendi, öz düşüncelerine ve yaratıcı
ilişimlere dayananak, çalışmaya sürdürebilecek, Parti içi, de-
mokratik insiyatifen bahsedilemez. Parti içi, de-
mokratik insiyatife, demokrasinin, zeminini, adını, etti-
ğini insiyatife.

Dünya ki, taban çalışmasını yeterince, ö-
z dinamiklerine yeterince sahip olamamışlardır.
a) Taban örgütleri yeterince, insiyatife ve kendi
öz dinamiklerine yeterince sahip olamamışlardır.
b) Kendi özel çalışmalarını ve doğal koşullar-
ını yeterince incelememeleri ve bunun gerektir-
diği özel çalışmalarını ortaya çıkaramamaları.
rından, c) Kendilerini örgüt yaratma, Parti ö-
rgütsel bakımından güçlendirme ve Parti çevresine
parti-dışı bir örgütsel biçim verme göreviyle
yükümlü hissetmemelerinden, d) Kampanyacılaş-
ma, propaganda ve ajitasyona uygun tek yanlı bir ye-
tenek kazanmalarından ve e) Bunun sonucunda,
örgütsel ilişkiler düzenini her bakımdan sistemli
bir bütün olarak sağlamlaştırılmamalarından ileri
gelmektedir.

Bu nedenle, çoğu zaman, dönüştürülen
propaganda ve ajitasyon materyallerinin çevrede-
ki etkisi dahi doğru düzgün takip edilip değeri-
lendirilmemektedir. Sebep gayet açıktır: Sadece
materyallerin dağıtma ve bunun üzerine siyasi
propaganda yürütme, bir görev olarak bilince ci-
Karlıdır.

Propaganda ve ajitasyon çalışması hiç bir za-
man örgüt çalışmasını yerini dolduramaz. Örgüt-
lenme her işi ve işi yaratma işidir. Ajitasyon
kitleleri uyandırır, harekete geçirir, örgütlenme
çalışması için uygun ortamı yaratır. Ama parti-
nin, kitle içindeki etkinliğini kalıcılaştırılmaz.
"Ajitasyon güçlü bir aydınlatma ve eyleme
gücüne sahiptir. Ama hiç bir biçimde Partinin
örgütlenme çalışmasını yaratmaz. Partinin üyeleriyle
işyerinde, tarlalarda, limanlarda, okullarda, ma-
hallerde parti örgütleniminin günlük etkin ve de-
ğişmez varlığını yerini tutmaz." (a.g.e.s.75)

Kuşkusuz adını ettüğümüz eksiklik, kadroların
bu kabahatli olarak görülmez. Parti örgütleniminin
ve birilerinin kişilik kazanması, kendi sorumlulu-
ğularının ve görevlerinin bilincine varması bir
süreci işidir. Ancak, bu işin bir yanidir. Diğer ya-
ni ise, bu örgütleniminin çalışmaya tarzının,
12 Eylül öncesi güçlerini dahi etkisiyle, zamanın-
da de-kredilememesi, kendisini hissettirmeye baş-
layan örgütlenim tarzı sorunlarının zamanında
çözümü kavuşturulamamasıdır.

Partide yeni örgütsel düzenlemelere gidil-
ken, başlangıçta işlerin ağır yükümlüleri göre alına-
rak, taban birimleri güçlendirilmeli, onlara ilişkilik
kazandırılmalı ve örgütlenim çalışmalarına sevk
edilmelidir. Bu ekşi gidermede asıl görev yo-
netici kadrolara düşmektedir. Onlar, taban birim-
leri ya da tek tek kadrolar üzerinde hangi açılar-
dan yönetim ve denetim sağlıyorlar. Sadece
üst örgütlenim kararları ve görevlerini mi aktarı-
yorlar? Taban organlarına işlerlik kazandırırken
hangi standartlara sahiptir?

Açıktır ki, her birimin üzerinde, her soyden

gümüz günlük çalışmaya kendimizi daha iyi uy-
durmak uğruna, geleceğe dönük bir çalışma pla-
nını incelemeyi reddederiz. Başkinin kararbeli
karşılığı bazı dönemlerde çalışmamız, butünü
icinde Partinin insanının sağlığını ugrasmayı
ihmal ederek, orada buradaki değişikliklere itimaya
çalışmaktan ibaret kaldı." (a.g.e. s.70-71)

A. Cunhal'in sözünü ettiği ve "dare-i misla-
hatçılık" diye tanımladığı, eceğimiz, bu "dükkan
gidermek" cephanını, tek başına örgütsel gelişme
yen bir biçimlemeye bağlıdır.

İçerideki örgütsel yapının durumu göz önüne al-
lırda, karşımadaki en büyük sorun, taban
ve tabanın, hücrelerin yeterliliği, sistemliliği ve
dayanışma düzenli taban çalışmasının güdük kal-
ması; dahi çok çevre dışı kitle yaratma ile sınırlı
lanmaktadır.

Kadroların, kendi koşullarına en uygun
biçimde kitle içinde parti çalışmasına sevk edil-
melesi, Parti çevresine yaygın ilişki ve bunun
doruğunda sempozyan grupları, muhabir grupla-
rı, devrimci komiteler esasına göre standart bir
biçim verilememesidir.

Bu eksiklik giderilmeden, Partinin kitle için-
deki bütünlük etkinliği artmaz, yada en azından,
politik etkinlikte at başı olamaz. Partiyeye yeni üye-
ler kazanma görevi seçmeye uğrar. Çünkü parti,
ancak labandan beslenebilir. Sürdürülen siyasi
eylemin, propaganda ve ajitasyon kitle içinde-
ki sonuçlarını ve etkilerini deşirecek ve örgütleye-
cek taban örgütleri yaratır.

Partimizdeki bu sorunun kaynağı nedir? İşke-
lik ve taban çalışması yapacak kadroların etkile-
leri? Kadroların büyük bölümü pratik çalışmaları
uzak duran komutanlar duruşunda mı?

Hiç birisi... Bu sorun yeni de ortaya çıkmış-
tır. Sorunun kaynağı, taban çalışmasını gerektirdiği
sinin, kitle içinde parti çalışmasını gerektirdiği
bilinç ve alışkanlıkları, örgütlenme tarzının
gerekli düzeyde kazanılmamasıdır. Kadroların
yada var olan hücrelerin, kendi özel çalışmaları
alan-
larını, alanın somut koşullarını, aydınlatıcı
yanlarını titizlikle incelememeleri, kendi doğal
koşulları içinde siyaset yapmayı, gerekli düzeyde
gerçekleştirmemeleri ve hergünden önemlisi,
kendilerini örgüt yaratmak görevi ile yüz yüze
hissetmemeleridir.

Bu nedenle ortaya şöyle bir tablo çıkmakta-
dır: Merkezi kampanyaları, propaganda ve ajita-
yon materyallerinin dağıtımı görevini kendi ala-
nında hayata geçirmede çok iyi bir düzeyde... Ama
kendi koşulları içinde siyaset yapma, kendi özel
üzlerinde her bakımdan yoğunlaşma, kendi gücü-
ne ve bagımsız insiyatife dayanarak çalışma
sürdürme, örgütlenme yaratma konusundaki geri
bir düzey... Durmadan merkezi görevler ve ne
yapılacağı konusunda merkezi destek beklemeye...
Bunun kaçınılmaz sonucu olarak, genel ve soylu
kalma, özele hükmedememe... Örgütlenme görev-
lerinin gerçekleştirildiği güçsüzlüğü ve yapıtlığı ye-
terince kazanamama...

Durum böyle olunca, Partimizde altında gü-
lü bir merkez yeticilikten bahsedilebilir. Ama,
otonom, insiyatife, kendi iç dinamiklerine sahip
parti organlarının çok değişik yaratıcı ve üretici
faaliyetinin üzerine oturan bu merkezleşmeden

KURULUŞUNUN BİRİNCİ YILDÖNÜMÜNDE PARTİMİZDE ÖRGÜTSEL DURUM VE GÖREVLERİMİZ

1. (Kuruluş) Kongresini 1 Mayıs 1980'de
tamamlayan, Türkiye Komünist Emek Partisi, 12
Eylül fasist diktatörlüğün 70'li mücadelede ko-
calık görevini, perspektif programımızın netleşmesiyle
tamamlandı.

Bu değerlendirilmeler, ideolojik ve politik çar-
gımızın bugüne kadarki gelişimi açısından yapı-
ması gerektiği kadar, örgütsel yapımızın gelişim-
ve sorunları bakımından da ele alınmak durumun-
dadır.

Bu yazımızda, son dönemlerde, partimizi en
fazla sorunlarla karşı karşıya bırakan, örgütsel
durum ve görevlerimiz konusunu ele alacağız.

PARTİ ÖRGÜTLENMESİNİN SORUNLARI, YAŞANILAN SİYASİ ORTAMLA BİRLİKTE ELE ALINMALIDIR

Örgütsel görevleri ve sorunları, siyasi ortamın
taşıdığı özelliklerden ve objektif koşullardan kö-
pararak ele alınması gerekir. Parti, örgüt-
lenme alanının, ortamın kendinden talep ettiği
görevleri karşılamak zorundadır. Tek dize bir ö-
rgütlenme çizgisi olamaz. Etkileri gücünün nasıl bi-
düzen içine sokulacağı, Partiyeye yeni güçlerin a-
lınmasında gösterilen esneklik ya da titizlik için-
de bulunulan koşullara göre değişiklik arz etmek
zorundadır.

Kadroların açık siyasi eyleminin, grevler, dire-
nişler, gösteriler, çeşitli türden protestolar ve so-
nuk katılmaları biçiminde yükseldiği, yığınların
büyük bir bölümünün siyasi mücadeleye katılma-
ya başladığı, her yerde taze gücünün hareketlen-
diği, kitlelere aktif ve baş kaldırma ruhunun
hakim olduğu dönemlerde, Partinin önünde, bü-
yük bir hızla örgütlenme görevi vardır. Bunu
yük bir hızla örgütlenme görevi vardır. Bunu
ortam talep etmektedir. Aksi halde olayların geri-
sinde kalınır. Süre gelen kendiliğindenlik gittik-
ce yozlaşmaya ve hedeflerin belirsizliğine nedeniyle
kitlelerin enerjisinin rastgele telif olmasına yol
açar. Askeri terimlerle ifade edecek olursak,
daha büyük bir orduyun çok çeşitli cephele-
me savaş katıldığı bir ortamda, hem savası yöne-
li bir kurmay heyete sahip olmak zorundasınız.

Boyle dönemlerde parti örgütlenimin ve üye-
lerin sayısını hızla çoğaltmak, taze güçleri büyük
bir cesaretle partiye çekmek, partinin kapılarını
braz daha aralamak ve yeni güçlerin eğitimini
esas olarak parti içinde, örgütülü kayganın içinde
gerçekleştirmek gerekir. İster hatalı politikalar,
rişese partinin gençliği ve tecrübesizliği gibi ta-
rihsel sebepleri nedeniyle bunu gerçekleştire-
meyecek bir parti, tarihsel momentlerde kayımsız
olur. Komünist parti, böyle dönemlerde biçimsiz-
ne, özümleme ve eritme gücüne, bizzat kayganın
içinde eğitime yönelene güvenmek; daha doğru-
su, bütün bu niteliklerin edinmek zorundadır.

Koyu baskı ve terör rejimlerinin kitlelerin açık
siyasi eyleminin önüne set çektiği, kitlelerde be-

likli yığınlar, siyasi mücadeleye karşı ilgisizlik ve
geri çekilme eğilimlerinin baş gösterdiği, karşı-
devrimin güçler karşısında kendi lehine değışik-
likler yaptığı koşullarda, partinin önünde hızla
örgütlenme görevi yoktur. Daha doğrusu ortam
bunu olanaksız kılar. İstese de yapamaz.

Siyasal mücadelemiz bu koşullar altında sürdü-
rülmesi, parti üyeliği, daha üstün nitelikler gerek-
mektedir. Daha fazla kararsızlık, daha üstün bir
moral, daha Halk Bir Komünist Birlik, vb... Parti-
nin kapılarını aralayıp da buna uygundur. Böyle
dönemlerde örgütlenim alanında fersah fersah
ilerleme olmaz. Hariceleri ve gücüne adım adım,
hatta basen sınırlı sınırlıdır. Eger parti, yoğun
parti politik terörü ve saldırısıyla karşı karşıyaysa,
partiyi koruma ve hareketini süratliğini sağlama
görevleri ön plana çıkar.

Karşıdevrimin üstünlük kurduğu yoğun
baskı ve terör ortamına, kitlelerin bir devrimci
atılımının şu ya da bu sebepten sonuçsuz kal-
masının ardından giriliyorsa, ve parti o sırada
hızlı örgütlenme görevini, az çok hayata geçi-
rmissen, yeni koşullar altında ilk önce belirlen bir
güç kaybı kaçınılmazdır. Yeni koşulların gerek-
tiği örgütsel düzene en esnek biçimde geçen
bir parti dahi, böyle bir sonucu karşılar. So-
nucun sadece polis darbeleri değildir. Devrimci
çalışkanlık etkisi ve erken bir devrimci değışiklik
umuduna partiye kabınması, uzun soluklu ve sa-
birli bir mücadele için yeterince hazırlıklı olma-
yan, komünist bakış açısının yeterince özümle-
memiş güçlerin bir bölümü partiyi terk eder.

1 Eylül, 1905 devriminin yenilgisinden önce
Karşıdevrimin ağır basmasından sonra, partide
başgösteren bunalmı ele alınken, komünist ba-
kış açısının yeterince özümlememiş, daha çok
kıs acısını yeterince taşıyamamış, devrimci
devrimci bir konuşkan etkisiyle ve devrimci
demokratik bir düşünce sistemiyle partiyeye katıl-
mış güçlerin yeni dönemde partiyi terk etmesin-
den bahsedebilir. Bir tek örnek verecek olursak:
devrim döneminde 8.000 üyeye sahip bir örgüt-
set önce erisen St. Petersburg partisi örgütünün

